

เมื่อคุณครูจอมซ่า กับ
เหล่าลูกศิษย์จอมเฮี้ยว
และ แสบจระเข้ มาเจอกัน
ความสนุก ความบันเทิง ความฮา
จึงบังเกิดขึ้น ตามสไตล์ของ
มาซาโนริ โมริตะ เชาล่ะ !!

ROOKIES

SIAM INTER COMICS

มาซาโนริ โมริตะ 1

มาซาโนริ โมริตะ
S I S
1539

ISBN 974-7429-09-8

9 789747 429091

ROOKIES

© 1998 BY Masanori Morita
All rights reserved.

First published in Japan in 1998 by SHUEISHA Inc., Tokyo
Thai translation rights in Thailand arranged by SHUEISHA Inc.
through Tuttle-Mori Agency, Inc.

ISBN
974-7429-09-8

30 บาท

มาซาโนริ โมริตะ ROOKIES

มาซาโนริ โมริตะ
MASANORI MORITA

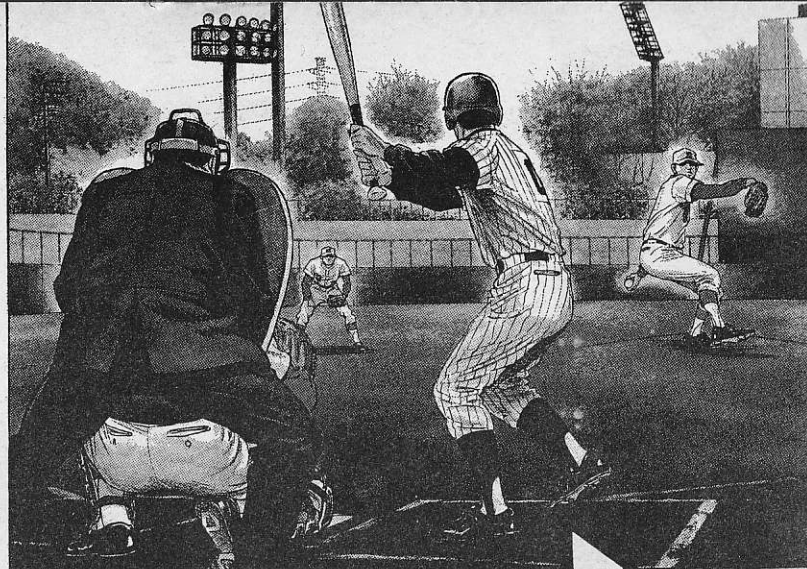
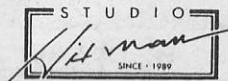
30 บาท

มือใหม่ไฟแรง ROOKIES

CONTENTS

- Vol.1 WELCOME TO THE PARADISE — 5
- Vol.2 ความมันส์ของรุกกี้ส์ — 67
- Vol.3 มุมมอง·ความคิด·ความรู้สึก — 90
- Vol.4 การโกหกกับลูกเล่น — 111
- Vol.5 คนเลือดร้อนเมื่อ 20 ปีก่อน — 131
- Vol.6 มาเริ่มจากแคชบอล — 151
- Vol.7 ความจริงของอาจารย์ป่าเถื่อน — 170
- Vol.8 ถ้าทำมือก็คือหมัดถ้าแบมือก็คือฝ่ามือ — 188

WELCOME TO THE PARADISE

Vol.1 WELCOME TO THE PARADISE

ไม่
เป็นไร
นะ

แฮ็ค

โตน
วีเปลา
เนีย

แฮ็ค

ไอ้บ้า
นั่น
ทำอะไร
ของมัน
วะ

ตีบ
มัน
เลย

อา..
ท่าทาง
จะไม่เป็น
อะไร

เอ้

แวว!
หวด
เข้าให้
แล้ว

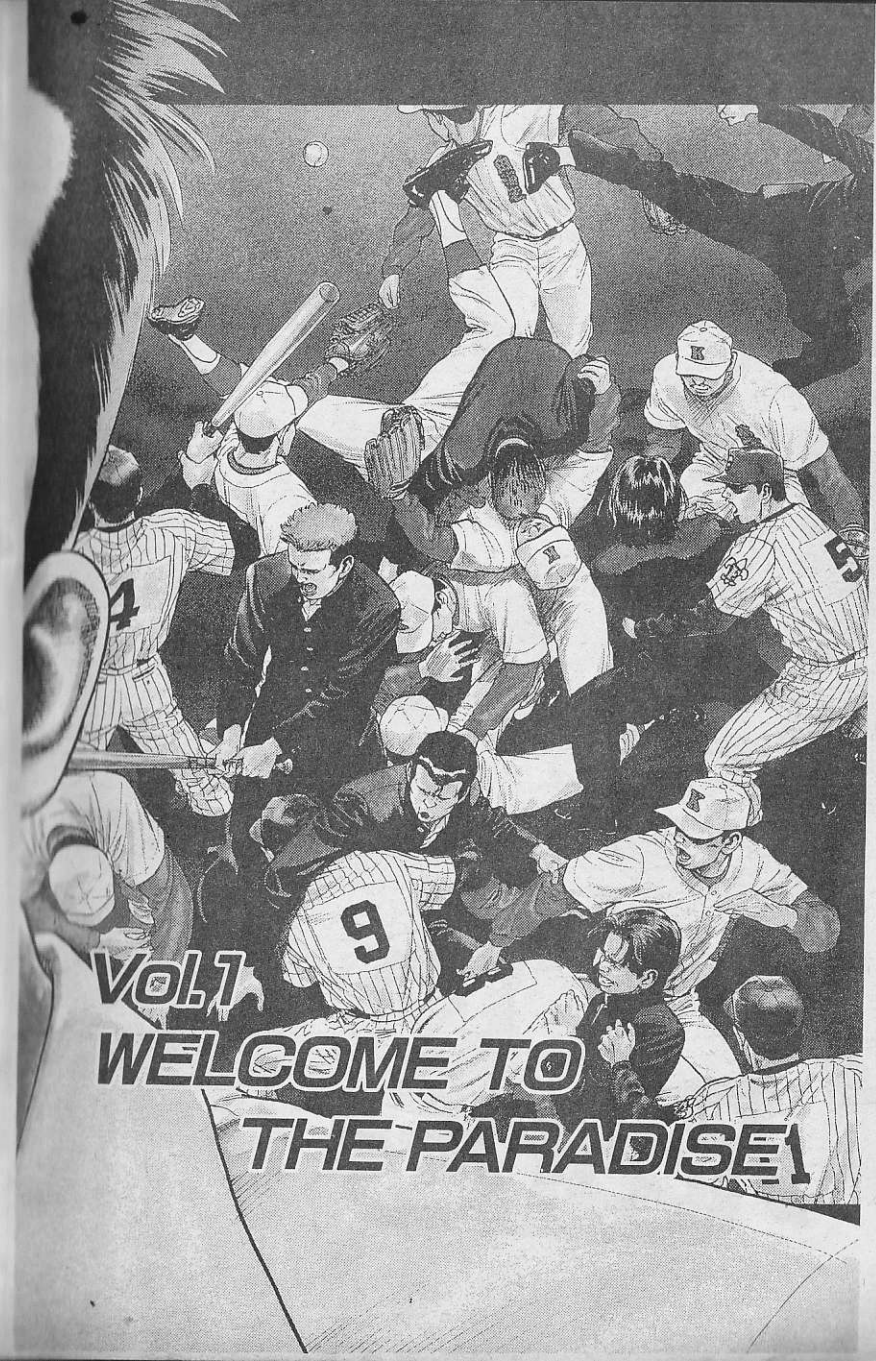
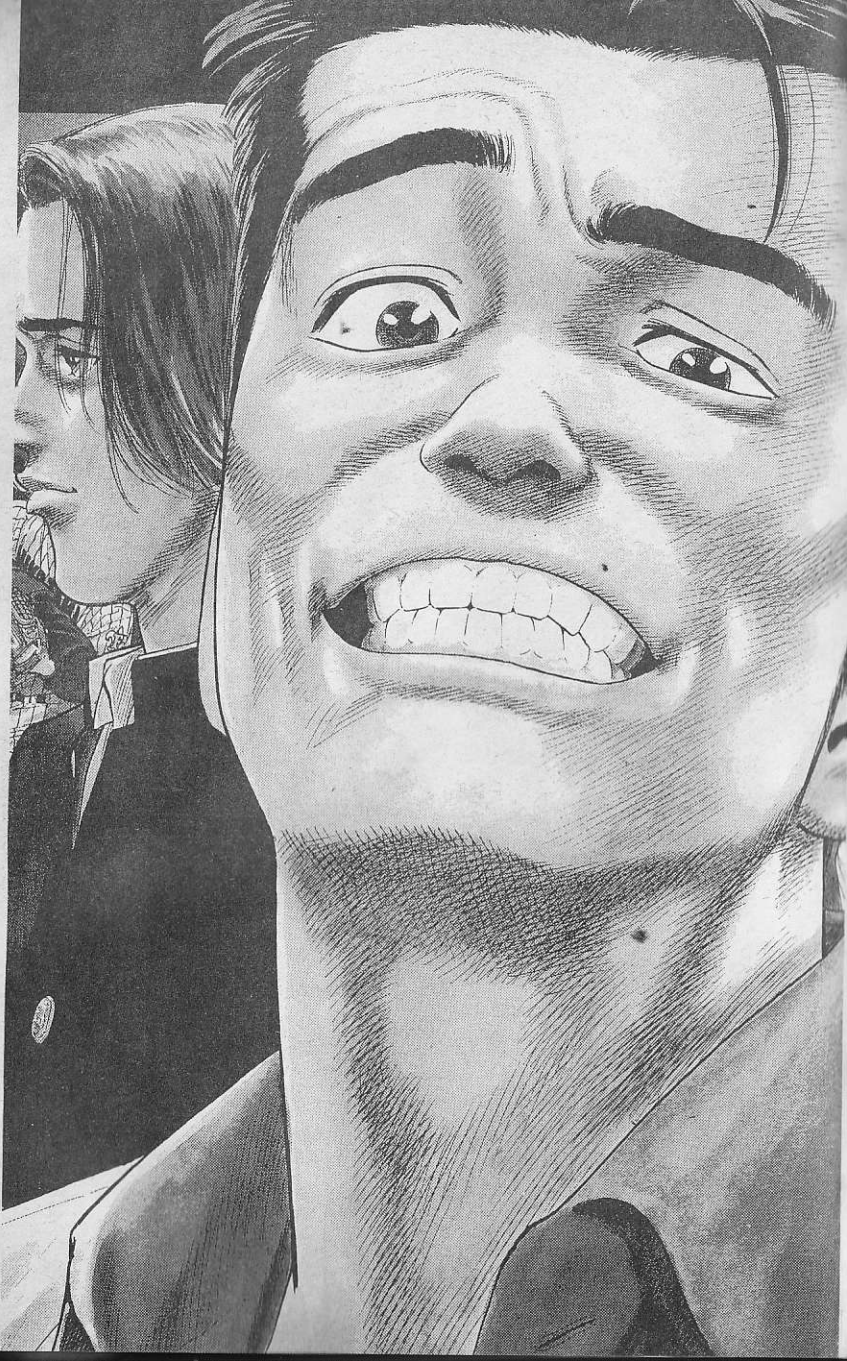

เฮ้!
ลย
เว้ย

ย้าก
!!

คิดอะไร
ของเค้า
เนีย
?

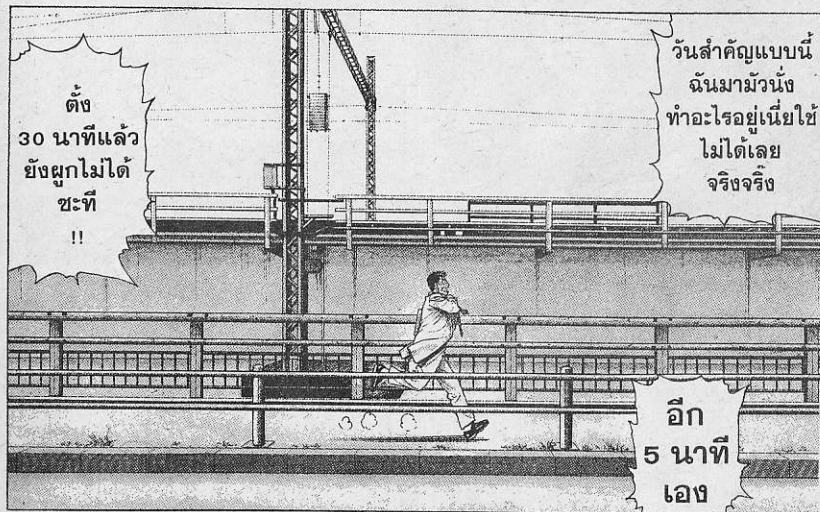
Vol.1
WELCOME TO
THE PARADISE!

Rookies

บ้า
ชะมัด
!!

ตั้ง
30 นาทีแล้ว
ยังผูกไม่ได้
ชะที
!!

วันสำคัญแบบนี้
ฉันมามัวนั่ง
ทำอะไรอยู่นี่ใช่
ไม่ได้เลย
จริงจังจริง

อีก
5 นาที
เอง

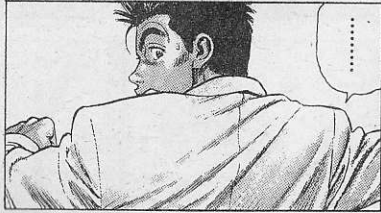
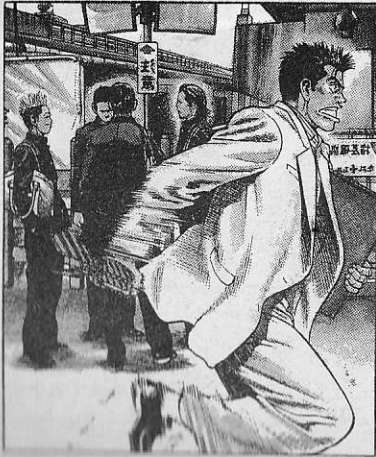

หว่า
ผูกไท
สลับกัน
!!

เฮ้อ!
ยุ่งยากจริง
ทำไมต้อง
ยุ่งยากแบบนี้
ด้วย

เพราะซีแท้ละ
ฉันถึง
เกลียดเนตไท
ใครเป็นคนสรรหา
ไล้ของบ้าๆแบบนี้
นี่

ยิ้มหน่อย
นะป้า
เดี๋ยวคืนให้
ทีหลัง

เอ๊ะ ?

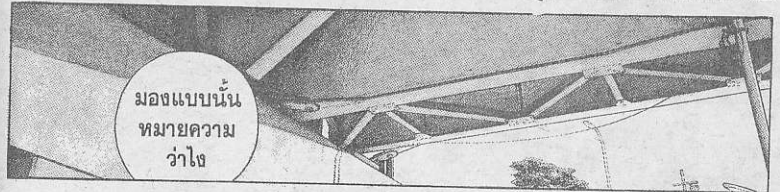
รับรอง
จะรีบคืนให้
เลยจริงๆ

ขโมย !

เอา
เนตไทม์นี้
ฝากมัดจำ
ไว้ละกัน !!

โจร
ขโมย
ยาकुลท์

มองแบบนั้น
หมายความว่า
อะไร

ท่าทาง
ยังอยากจะ
พูดอะไร
อีกแะ

มีอะไรอีก
ไหนลอง
พูดมาซิ
รุ่นพี่

เดี๋ยว !!

หือ ?

แกล่งคนนะ
ไม่เท
ทรอกนะ

แอ๋ก

แอ๋ก

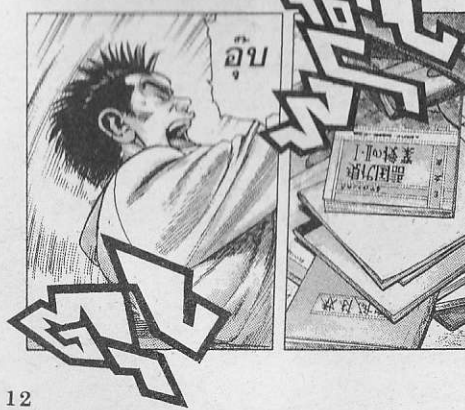
เอ๋
?

.....

แก
เป็นใคร
วะ
?

หว่า
เจ้าบ้า

อึบ

อ้าว?
นี่แกเป็น
อาจารย์
รีเนี่ย

สอนอยู่ที่ไหน
?

แย่ะละสิ
ยาคุลท์หล่น
เกล็ดองกลาด
หมดเลย

เฮ้ ชักทำไมดี
ไปกันเถอะ
อย่าไปสนใจ
เลย

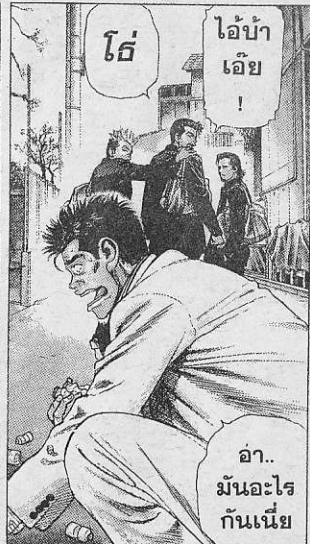
ถึงเป็น
อาจารย์
ก็ไม่เกี้ยว
เว้ย

นี่
ช่วยเก็บ
ยาคุลท์
หน่อยสิ

เก็บเองสิวะ
เดี๋ยวบิต
ตั่วให้
ชะนี่

วาคานะ
!!

โธ่

ไอ้บ้า
เอ๊ย
!

อ่า..
มันอะไร
กันเนี่ย

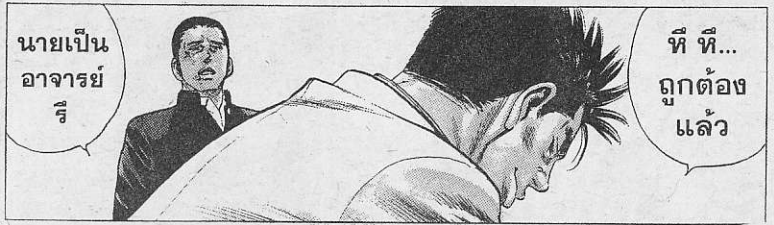

ไม่น่าเก็บ
แย้
ชะมัด

เรื่องนี้เป็น
ความลับ
นะ

อ๊ะ
ขอบใจ

นายเป็น
อาจารย์
งั้

หึ หึ...
ถูกต้อง
แล้ว

อาจารย์คนใหม่ที่มีไฟลุกโชนต่อความหวัง

ฮึ

อย่ามาทำเป็นพวกเราชั้นจมูกใส่ฉันทะ และห้ามเธอ

ตูดถูกความฝันของคนอื่นด้วย

พวกจริงสิ นี่ไม่ใช่เวลา มาถึงอยู่แบบนี้เนี่ย

สายแล้วด้วยเนี่ย ไร!

เจอแล้ว เจ้าโจรขโมยยาคุลท์!

หว่า~ ไม่ใช่ นะ !!

เน็ตไทล์?

ไม่สู้

แว๊ก! ยกโทษให้ฉันเถอะนะ

เอ่อ..ต่อไป

เนื่องจากจะมีอาจารย์คนใหม่มาสอนแทนอาจารย์ทาเคโนะ อูจิจิที่ขอลาออกไปเมื่อวานนี้

จึงจะขอแนะนำให้พวกเธอทุกคนได้รู้จัก

เอ๋? ในที่สุดทาเคโนะ อูจิจิก็ลาออกแล้วรี

แหม เจอแบบนั้นก็ต้องขอลาออกอยู่แล้ว

ฮู้ว เกะจะบ้าเรอะ

แฉ่ด

มีอะไร นาคามุระ?

เอ่อ.. ปลด.. ไปล่า

อะ.. เอ่อ ตั้งแต่วันพรุ่งนี้เป็นต้นไปฉันจะมาเป็นครูประจำชั้นปีห้อง B

ฮึ

!!

ฉัน..ชื่อ
ดาวาโต
โคอิจิ

วิชา..
ที่จะมาสอน
คือ วิ..วิชา
ภาษาสมัยใหม่

ฉันเพิ่ง
มาเป็นครูสอน
หนังสือ..ยังขาด
ประสบการณ์
อยู่มาก

แต่คิดว่า
ด้วยอายุ..ที่ใกล้เคียง
กับพวกเธอ
จึงคิดว่าน่าจะเข้าใจ
อะไรกันได้ดี

วิ..วิชา
ที่จะสอนคือ
วิ..วิชา
สมัยใหม่

อ่า..จะนำอะไร
พูดแล้ว
พูดซ้ำอีก
ทำไม

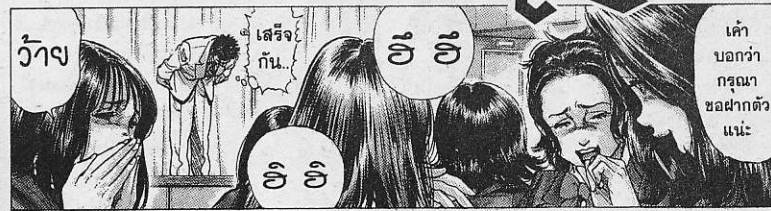
ยัง..
ยังงี้
ก็..

ฮึ

กรุณา
ขอฝากตัว
กับทุกคน
ด้วย

พุง!

ว๊าก

เสร็จ
กัน

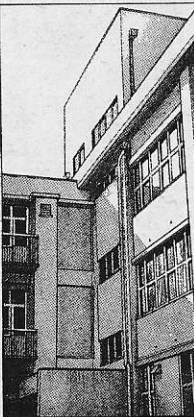
ฮึ ฮึ

ฮึ ฮึ

เค้า
บอกว่า
กรุณา
ขอฝากตัว
นะ

ฉัน
พูดผิด
ซะได้
...

เมื่อ...
คือ

ฉันไม่ได้
พูดถึง
เรื่องนั้น
หรอกนะ

ไม่น่าเชื่อ
เลย
จริงๆ

ผมขอขบถันเต้น
เวลาที่อยู่ต่อหน้า
คนหมู่มากตั้งแต่
สมัยก่อนแล้ว
นะครับ

ฉันพูดถึงเรื่อง
ที่เธอมาสาย
ต่างหาก
มันอะไรกัน
เนี่ย

หน้าซ้ำ ในวัน
สำคัญขนาดนี้
เธอกลับมาโดย
ไม่ผูกเนคไทอีก
แย่มาก

ดิฉันมี
เนคไทสำรองเก็บไว้
นี่เธอมีจิตสำนึกของ
ความเป็นครูบ้างมั๊ยเนี่ย
อีกอย่างไหนจะทรงผม
ซีเด้นอีก

แต่ยังไง
ผมก็คงรับ
เนคไทตัว
แบบนี้ไว้
ไม่ได้
หรอกครับ

ใครบอก
ว่าจะ
ให้เธอ!

เอาน่า
ใจเย็นไว้ก่อน
ผู้ช่วย
อีเคเบะ

ฉันมูรยาขม
เป็นผอ. ของ
โรงเรียน
พุทธาโกะ
ทามาควะ
แห่งนี้

ยินดีต้อนรับ
คาวาโต้คุง
ฉันรู้เรื่องตอนที่เธอ
อยู่โรงเรียน
ก่อนหน้านีมา
พอสมควร

เอื่อ
:

คือว่า
เรื่อง
นั้น..

การที่ผอ.
ยอมรับ
คน
อย่างผม
เข้าสอน

ผม
ต้อง
ขอ..

ขอบคุณ
ผอ.
มากจริงๆ
ครับ
!!

หว่า

ตอนที่ผมลาออกเพราะ
ได้ก่อนเรื่องแบบนั้น
ที่โรงเรียนก่อนหน้านี
ผมคิดว่าตัวผมเอง
คงไม่มีคุณสมบัติ
พอที่จะสอนใครอีก

แต่ในเมื่อ
เกิดมาเป็นลูกผู้ชายทั้งที่
ก็ต้องทำสิ่งที่มีงูหางเขี้ยว
ให้สำเร็จ ผมจึงตั้งใจที่จะ
เริ่มต้นใหม่จากหนึ่งอีกครั้ง
และได้มองหาเจ้านายตลอด
ตอนที่ได้รับการติดต่อ
จากผอ.ผม..

เอื่อ
?

มีความจำเป็น
ที่จะต้องมานั่ง
ข้อนคิดอะไร
ใหม่จริงๆ

ที่ฉัน
รับเธอ
เข้าสอน
ก็ไม่มีอะไร
อื่นไกล
หรอก

เพราะฉันรู้สึก
ว่าเธอเป็นครูที่มีสติ
ไม่เกรงกลัวนักเรียน
ซึ่งนับวันนี่ยิ่งหาครู
แบบคุณได้ยาก
มากขึ้น

ตอนที่โรงเรียน
พูดจาจาจก
ของเราจนเป็นสื่อ
มีคนอย่างเธอ

เธอซึ่งเป็น
อย่างที่เคย
เป็นมา
นะนะ

เธอเองก็ค
งู้เรื่องอึดใจของ
ชมรมเบสบอล
เมื่อครั้งปีก่อนดิ
เรื่องนั้นพูดได้ว่าเกือบ
จะเป็นผีมือของเด็ก
ปี 1 ปีนี้ทั้งหมด

พูด
แบบนี้
หมายความว่า
อะไร

อ๊ะ!
มีหูดที่
ข้างจมูก

มีแต่พวก
เหลื่อซอทั้งนั้น
เราเองก็พยายาม
จนสุดฝีมือแล้ว
แต่..

คนที่รับผลกระทบ
มากที่สุดก็คือ
พวกปี 2 คนหนึ่ง
ขึ้นใบลาออก
กับทาง
โรงเรียน

จะอนมิต
ริไม่
ตอนนี้ยังอยู่
ระหว่าง
พิจารณา

ในห้องBก็มี
คนที่เกี่ยวข้อง
อยู่หลายคน
ตั้งแต่วัน
พรุ่งนี้ต้องพ
แธแล้วนะ

หน้าที่
ของเธอก็คือ
ให้นำทาง
ให้แก่
พวกนั้น

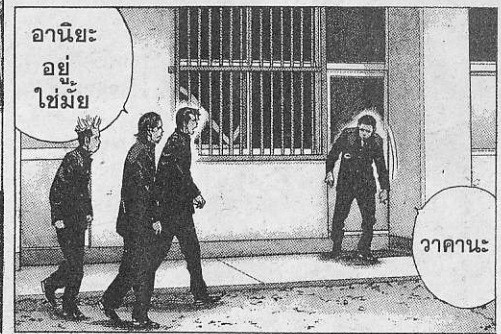
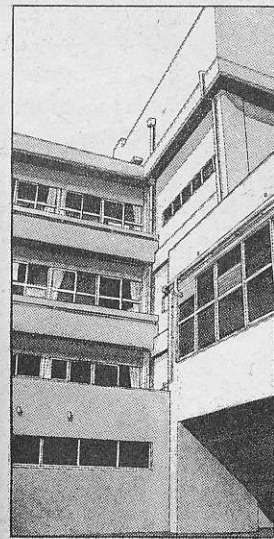
เข้าใจ
แล้ว
นะ

พา
..

จะใช้วิธี
อย่างที่เคย
ทำมาก็ได้
ไม่ว่ากัน

อานิชะ
อยู่
ไซ่มะ

วาคานะ

เดี๋ยว..
ตอนนี้
เข้าไป
ไม่ได้นะ

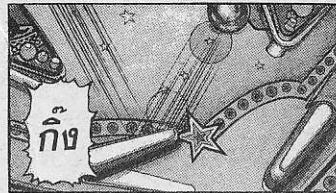
ฉัน
มีเรื่อง
สำคัญ
นะเว้ย

อานี..

เอ้

ก๊ิง

อ้อ

โส
ทาเคโนะ อูจิจิ
ลาออก
แล้วเรอะ

ก๊ิง

ซิง

ซิง

พวกเขา
ดันเข้ามาขัดจังหวะ
เพียงเพื่อพูดเรื่อง
แค่นั้นนะ

ซิง

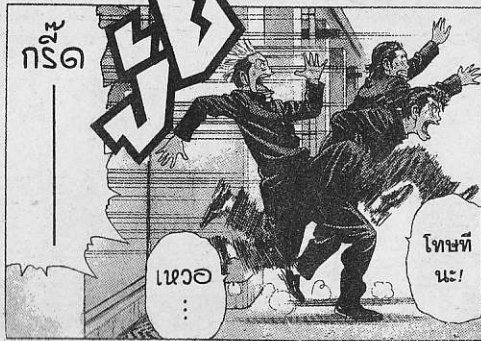
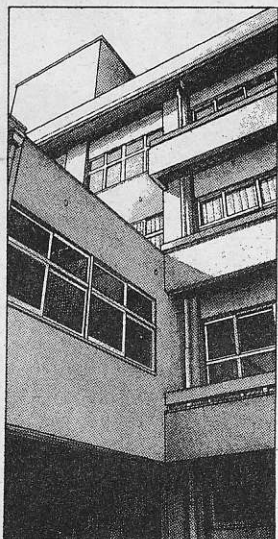
เหนื่อย
ตั้งนาน
กว่าจะหิ้ว
ขายนั่นมาได้

ก๊ิง

โทซทึ
น่า

อ้า

กร๊อด

แววอ
...

โทซทึ
นะ!

แล้ว..
บอกว่า
ชื่อคาวาโตะ
รี..

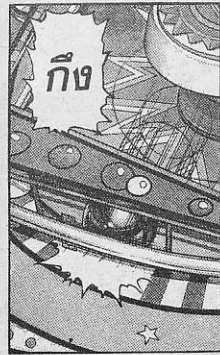
ซิง

ซิง

รีว่าหมอนั้น
จะใช้
คนาเดียวกับ
ที่โรงเรียน
คามิตะคาวา

ฉันก็
ไม่รู้หรอกนะ
แต่แกรู้จัก
มันด้วยรี
?

ก๊ิง

ได้เว้ย!
ตลกหลุม
อีกล่ะ

เฮ้!
แกรู้จัก
คาวาโตะ
งั้นรี

ใครก็ได้
ช่วยจัดการได้
เครื่องบำนั้ทซึ

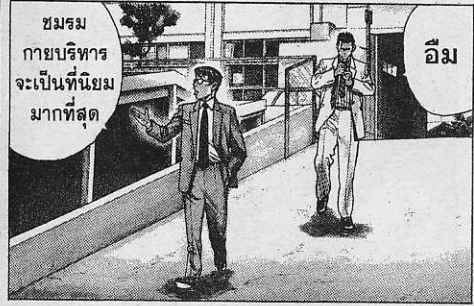
ข้าพเจ้านั้น
เป็นอาจารย์ที่ชื่อ
ควาได้คบเสี่ยว
กับพี่ได้อินมาจาก
เพื่อนฉันนี่

ได้อินมาว่า
หมอนั้นโดนไล่ออก
เพราะเล่นงาน
เด็กนักเรียน
ซะปางตายเมื่อ
2 เดือนก่อน

โรงเรียนเราจะให้
นักเรียนทุกคนเข้าชมรม
หลังจากเข้าเรียน
ที่นี่ซึ่งนั่นก็เพื่อต้องการ
ให้พวกนักเรียน
ได้ค้นพบความสามารถ
ตัวเองที่มีอยู่

ชมรม
กายบริหาร
จะเป็นที่นิยม
มากที่สุด

อืม

ควาได้
คุด

อ้อ
ฉันรี
ครับ

รู้สึกจะถูก
เข้าใจผิด
อะไรซักอย่าง
อยู่แฮะ

เฮ้อ..ผอ.
กำลัง
คาดหวังอะไร
ในตัวเรา
เนนนะ

นี่
เธอฟังที่ฉัน
พูดอยู่
รีเปล่าเนี่ย
?

ฟัง
อยู่
ครับ

ทั้งที่ยัง ายอยู่
ฉันยังอดค่าที่
เจียดเวลา
พาเธอเดิน
แนะนำโรงเรียน
เชียวนะ

เธอนี้ยังไม่มี
ความรู้สึกของ
การเป็นครู
เลยน้า

หว่า

เฮ้!
ใครใช้
ให้พวกเธอ
ไปเอนกัน
อยู่บนที่
แบบนี้

เฮ้อ..
เป็นเพราะผม
ยังผูกเนคไท
ไม่เก่ง
นะครับ

อะ!
อาจารย์
ควาได้

อาจารย์คะ
เป็น
แบบนี้แล้ว
จะสอนภาษา
สมัยใหม่
ไหวรีคะ

ว่าไงนะ
ตอนนั้นฉัน
แค่ตื่นตื่น
นิดหน่อย
เท่านั้นน้า

ก่อนอื่น
รีบลงมาจาก
ตรงนั้นแหละ
มันอันตราย

ฉันน่าจะจริงแล้ว
มีคดีค้านเรื่องที่
เชื่อกันอย่างเธอ
มาสอน แต่ว่าขอ
เค้า..

จะขอ
ถามเธอ
หน่อย

เธอดูคิดว่า
คนที่
มีการศึกษา
ควรจะเป็นคน
ลักษณะไหน

เอ๋
?

สิ่งที่สำคัญที่สุด
ในความเป็นคนคือ
ต้องมีความฝัน
และไม่ล้มเลิกความสำคัญ
ของการทำความฝัน
ให้เป็นจริง

ผมคิดว่า
ควรเป็นคน
แบบนี้
ครับ

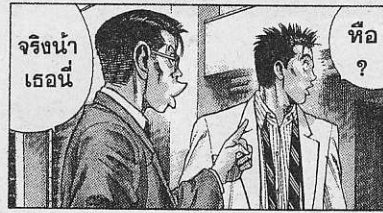

หือ
?

ต้องมีความฝัน
และไม่ล้มเลิกความ
สำคัญของการทำ
ความฝันให้เป็นจริง
ผมคิดว่าควรเป็น
คนแบบนี้

พูด
ทำไมต้อง
2 ครั้ง

จริงน้ำ
เธอเนี่ย

หือ
?

เฮ้!
จะไปไหน
นะ

อีก
ล่ะ

นาย
:

ฮะ ฮะ
ดูเหมือน
เราจะอยู่
โรงเรียน
เดียวกัน
นะ

โลก
มันกลม
ดีจริงๆ

.....

เป็นอะไร
วันนี้
ขอลดใบเร็ว
รี

เอ๋?
สีหน้า
ดูไม่ดี
เอาเลยนะ

อ้าว?
อะไร
กัน

ปล่อย
เค้าไป
เถอะ

เอ
?

เป็น
เด็กปี 2 ชื่อ
โคบายาชิ
นะ

ก็ที่พูดถึง
เมื่อกี้นี่ไง เด็ก
ชมรมเบสบอล
ที่ยื่นใบลาออก

อ้อ...
เค้าเอง
ชีวิตวับ

ยังไง
เค้าก็ขอ
ลาออก
แล้ว

เฮ้!
คอย
เดี๋ยวสิ
โคบายาชิ

นี่เธอ
ไม่เคยฟัง
ที่คนอื่นพูด
เลยจริงๆ
รีเนี่ย

อะไรกัน
ได้ยื่นว่า
ขอลาออกรี

น่าเสียดาย
ชีวิตมัธยม
อันสดใส
ออก

อย่างน้อย
น่าจะอยู่เรียนต่อ
จนถึงนาที่
สุดท้าย

เห็นมา
เธอก็คง
เสียดาย
ลิทำ

ไม่ต้องมา
ทำเป็นพูดจา
สนิทสนม
กับฉัน
หรอก

ยังไงฉันก็
ลาออกแล้ว
ฉันจะทำอะไร
มันก็เรื่อง
ของฉัน
จริงๆ

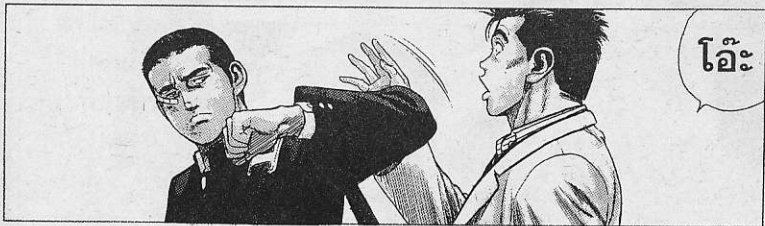

เรื่อง
ของซ่ง
ของฉิน
อะไรกัน

ฟังนะ
คนที่กำหนด
ให้เธอออกซิไม่นั้น
คือทางโรงเรียน
ตะหาก ฉันทว่าขอเพียง
เธอทำตามที่โรงเรียน
กำหนดก็พอ

แต่ทางโรงเรียน
ยังไม่อนุมัติใบลาออก
ของเธอเนี่ย ฉะนั้นเธอ
ก็ยังถือว่าเป็นนักเรียน
ของที่นี่อยู่จริงๆ
ไปเรียนต่อ
จนถึงนาที่สุดท้ายซะ

ไอ้ะ

ไม่รู้เรื่อง
อะไร
แล้วทำไม
พูดดี

หือ?
งั้นรี

แสดงว่า
มีเหตุผล
อะไรซัก
อย่างนะ

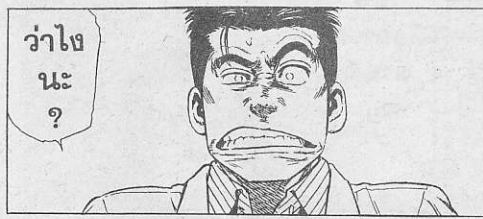
เรื่องของ
ชมรม
เบสบอล
ฉินรี

!?

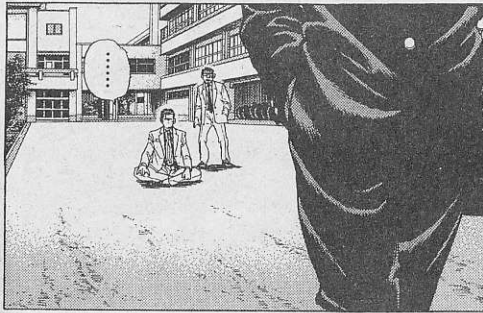

ขอพึ่ง
หน่อย

ช่วย
เล่าให้ฟัง
ทีสิ

ว่า
ง
นะ
?

ซ่า
ซ่า

ตั้ง
ง
พวกแก
กลัวอะไร
อยู่ล่ะ

ทุเรศ
ชะมัด

คนชั่วฉลาด
นั่นแหละ
เป็นครู
จอม
อละวาด

อย่าพูด
ให้พวกเรา
ไปหน่อยเลย
แก่จ่าคนดี
แล้วละอานะ

ใคร
มีใครกลัว
อะไรที่ไหน
เล่า

แต่เรื่อง
ที่ทาเคโอะ อูจิ
ลาออกไป
...

เสแสร้ง
เป็นครูที่
เฉพาะตอน
แบบนี้
ขอร้องเถอะ
เล็กชะที

มันสาย
เกินไปแล้ว
มาจนถึง
ปานนี้แล้ว
นายจะมาถาม
ไปทำไมกัน

10
M

มีเด็กสี่ห้าคนอยู่แถว
ว่าไม่ทำใจเพราะคนใน ครู
ต้องลาออกกัน
และก็ต้องมีคนใหม่
มาแทน
เป็นธรรมดา

พวกเขา
ก็ไม่ต้องไป
สนใจหัวใจใคร
ทำเหมือนเดิม
ที่ผ่านมา

.....

นั่นสิ
นะ..

คนที่ใช้โรงเรียน
แทนโรงแรม
เห็นก็มีแต่แก
คนเดียวนี้แหละ

ที่นี่
คือสวรรค์
สำหรับ
พวกเรา

เอ๊ะ
?

เฮ้
ทำอะไร
อยู่นะ
!?

ที่นั่น
มัน
...

นี่ระหว่าง
เรียน
ไม่ใช่รี

ไอ้
มีตุรอะไร
รีครับ
?

ยัง
มาถามอีก
ว่ามีตุรอะไร
เธอมาทำอะไร
ตรงนี้

เอ๊ะ

อึ้ง

ชมรมบาสบอล

.....

จริงสิ
เมื่อกี๋รุ่นพี่
โคบายาชิ
มาที่นี่

โคบายาชิ?
อ้อ ใช่
เจอกัน
เมื่อเช้า

ไม่รู้
ปานนี้แล้ว
มาทำบ้า
อะไรอีก

ฉันบอกไปว่า
เก็บของเสร็จ
รีบจ็อก
ก็ออกไปซะ
นั่น

โน้ต
?

หา..มัน
ประกาศศึก
กัน
นี่หว่า

ไอ้กริวก
นั่น
หยาบกัน
ไปแล้ว

เสียงว่า
คืนนี้... ผม
ไปพวกเขา
ไปเที่ยวว่า
นี่

เจ้า
บ้าโคชิเอ็ง
เอ๊ย

พวกปี 2
ปี 3
ต้องแท้
กันมาหมด
ทุกคนแน่

บ๊ายบ๊าย..
ต้องสั่งสอนให้
พวกมันรู้ซะบ้าง
พวกเราไปรวม
คนมาด้วยดีกว่า

บ๊ายบ๊าย
จะแตกตื่น
อะไร
ไปทำไม

คนอย่างมัน
พวกไร้น้ำยาน่า
ถึงไปก็ไม่มียผลดี
อะไรต่อพวกเรา
หรอก

พวก
ไร้น้ำยาน่า
?

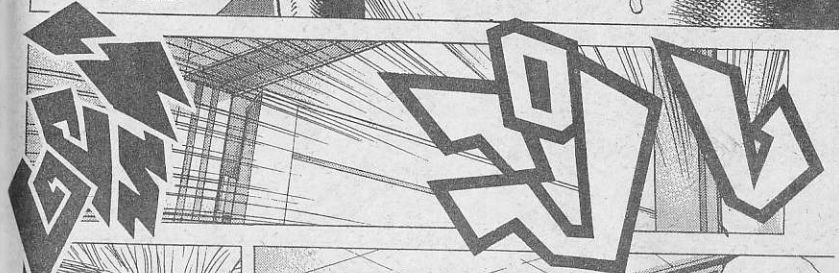
แต่พูดก็พูดนะ
ไอ้พวกนั้นมัน
น่าสมเพชซะมิด
ไม่เคยรู้ตัวเลยว่า
ตัวเองมัน
ไร้อีก

แล้ว
ทำไมโทษ
พวกเราใหญ่กว่า
เพราะพวกเรา
เลยทำให้
ไปโคชิเอ็ง
ไม่ได้

เดิมที
พวกมันมีปัญญาดีไป
ซะที่ไหนเล่า
พยายามฝึกซ้อม
ให้ตายทุกวันยังงี้
ก็เปล่าประโยชน์
งี้เข้าเป็นบ้า

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

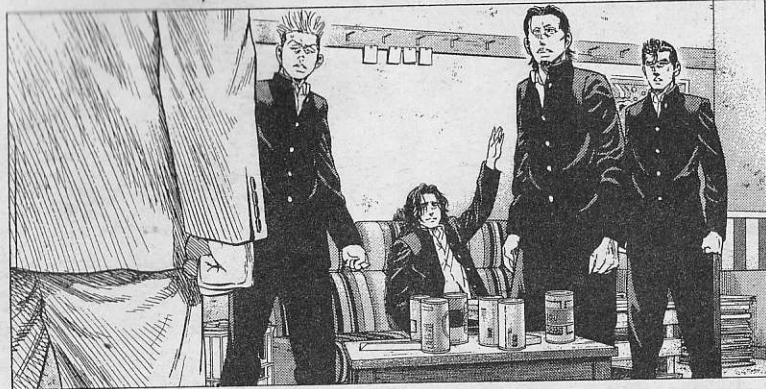

คา..
ควาได้
:

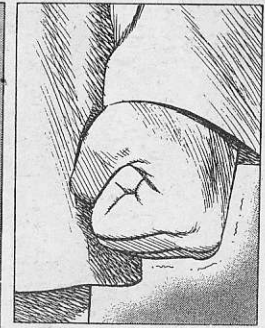
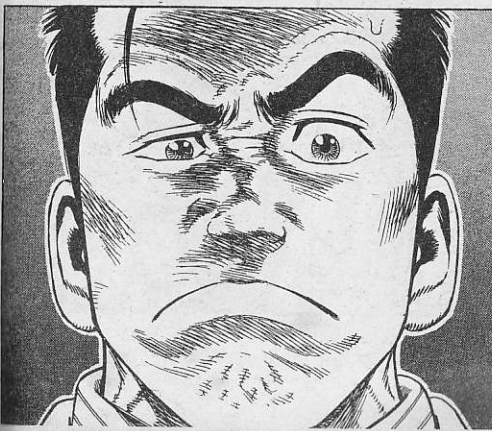
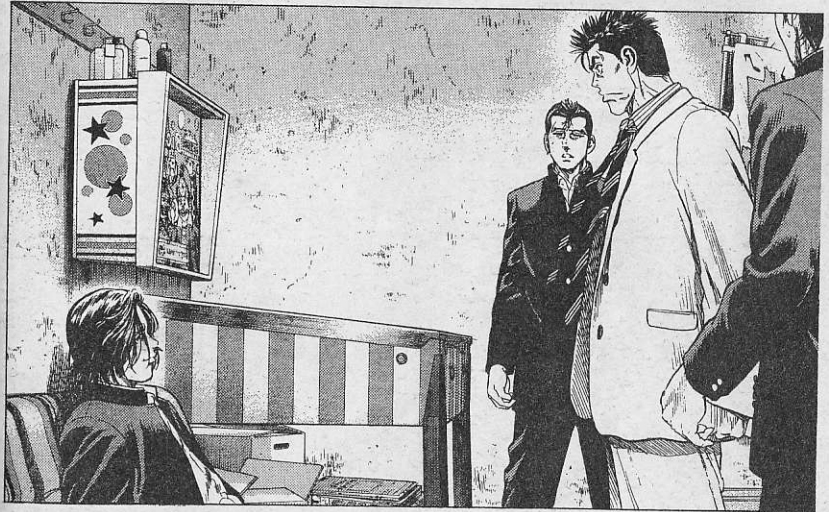

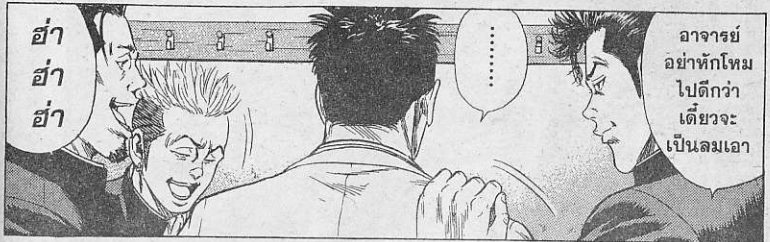
มิโคชิบะ
แก้ปล่อย
ให้อาจารย์
เข้ามา
ได้ซะวะ
โทษที
นะ..
จู่ๆเค้าก็..

คนที่
พูดเมื่อกี้
ใคร
!?

เฮ้อ
เงินรี
!?

นกตัวเล็ก
ไม่สามารถ
หยั่งรู้จิตใจ
นกตัวใหญ่
ฉันได้

คนที่ต่ำต้อย
ก็ย่อมไม่มีวัน
เข้าใจถึงจิตใจ
ของคนที่ยิ่งใหญ่
ได้ฉันนั้น

.....

ความยิ่งใหญ่
ของจิตใจก็คือ
ความยิ่งใหญ่
ของคน ๆ นั้น

อย่าได้ดูถูก
คนที่
มีความฝัน
ในหัวใจนะ

.....

BOOM

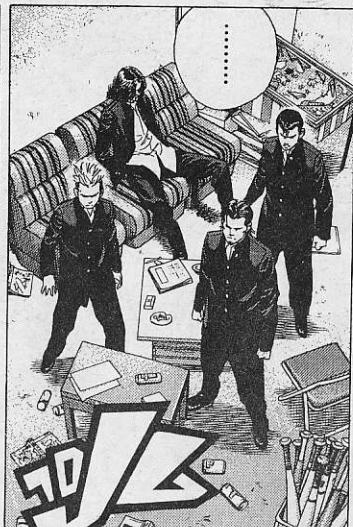
เขอะ
พูดอะไร
ไม่เห็น
รู้เรื่อง

ขนาดโกรธ
ถึงขนาดนั้น
ยังไม่เห็นลงไม่
ลงมีอะไร ที่ มัน
ก็แค่พวกขี้ขลาด
ธรรมดา ๆ
แหละว่า

เดี๋ยว
พวกเดอรึบ
ไปหาเรียน
ซะนะ

แว๊ก

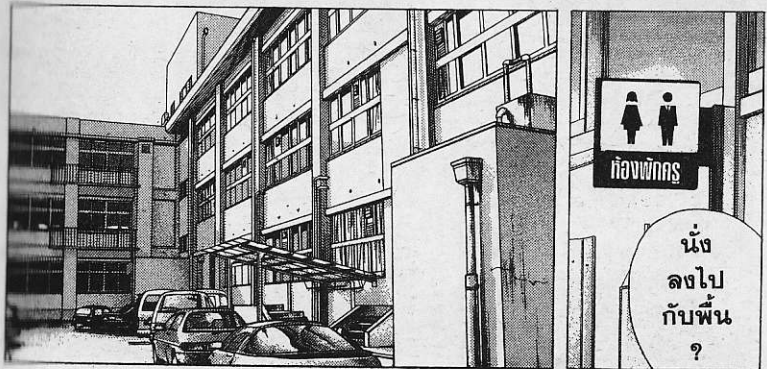

.....

BOOM

โธ่เว้ย
:

ห้องน้ำ

นั่ง
ลงไป
กับพื้น
?

นี่ก็เด็กที่ชื่อ โทบายาชิโนโง เห็นบอกว่า เพื่อช้ครูเจ็ดคนนั้น อะไรใช้มัย

อาจารย์ คนใหม่ไฟแรง ปรากฏตัว แล้ว

ฉันไม่ใช่ คนพูดนะ ฉันได้ยืมมาจาก ผู้ช่วยผอ. ตะหาก

ซูป ซูป

โอ้

เธอ พูดอะไร แบบนั้น นะ

อา.. ผู้ช่วย ผอ.

ส่วนเธอ ทำอะไรก็ไม่รู้ไป นั่งจ้องกับพื้นต่อหน้า นักเรียนแบบนั้น หมัดความสง่าฝั่งผาย กันพอดี

คนที่ มีการศึกษา แค เนคไทเล่นเดี๋ยวยังผูกไม่ได้ แล้วจะไป ทำอะไรกิน

เนคไท ก็เปรียบเหมือน สัญลักษณ์ ที่แสดงออก ถึงการเป็นคน มีการศึกษา อย่างหนึ่ง

ฮะ ฮะ อาจารย์ควาได้ ถึงจะคิดหนัก ตั้งแต่วันแรกไป ก็ไม่มีอะไร ตีขึ้นหรอก

แต่ไม่ว่าผมจะ ผูกเนคไทยังไง มันก็ออกมา อีรูปนี้ทกที เลยเนี่ย

ได้ ขนาดนี้ ถือว่าดี แล้วนะ

เอ ?

เนค.. เนคไท ?

หัดทำตัว ให้สมกับเป็นครู มากกว่านี้ หน่อยนะ

เข้าใจ รึยัง ?

คินนี่ ผมมีธุระ ต้องไปทำนิต หน่อยนะครับ

คือผมเป็นคน ไม่ชอบผูกเนคไท มาแต่ไหนแต่ไรแล้ว มันเหมือนถูอะไร รัดแน่นอยู่ที่คอ นะครับ

แต่ใครเค้า ก็ผูกมัน กันทั้งนั้น

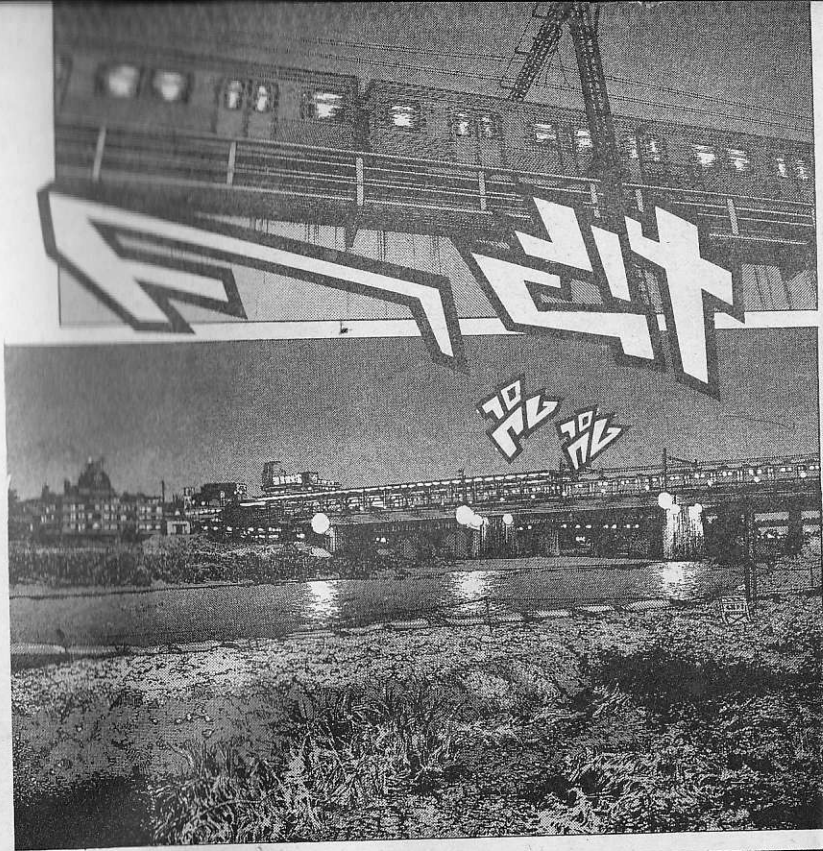
อา.. จุ้น เหรอ

ฮะ ฮะ ผู้ช่วยผอ. เป็นคนยึดติด กับการศึกษานะเน

คินนี่ ไปดื่มฉลองเพื่อ เป็นการต้อนรับ คุณหน่อย เป็นใจ

เอ่อ.. แต่ว่า :

ROOKIES 1

ฉัน
จะไป
แก้แค้น
!

ที่สำคัญ
ผู้เอ่เห็นมาคิดว่า
จะทำอย่างไรเพื่อ
สร้างชมรมเบสบอล
ขึ้นมาใหม่
จะไม่ดีกว่ารี

ฉันก็คิด
จะช่วยเธอ
อีกแรง
เรามาช่วยกัน
คิดเหอะนะ

เพราะ
พวกมัน
ชมรม
เบสบอล
ถึงต้องพัง

ถึงทำไป
แบบนี้
ก็ไม่ได้อะไร
ขึ้นมาจ
ริงมัย

เชอะ

พวก
อาจารย์
จะไปคาดหวัง
อะไรได้

.....

จะเริ่มชัต
จากนาย
คนแรกเลย
ตีมัยเนย
!?

ที่ต่อกลายไปแบบนี้
ก็เพราะพวกอาจารย์
อย่างนายปล่อยปละ
ละเลยมาเรื่อยๆไม่ใช่รี
จะช่วยด้วยอีกแรงฉันรี
นำหัวเราะสิ้นดี

ได้ลี
ลองทำ
มาเลย

มาดูว่า
สิ่งนั้นจะช่วย
แก้ปัญหาคือ
รีไม่ได้

กรอด
:

ปากมาก
ตีนัก
นะ...

แต่การใช้
ไม้เบสบอลเป็นอาวุธ
ถือเป็นการกระทำ
ของคนที่ฉลาด
เธอคงไม่อยาก
กลายเป็นอาชญากร
ไปหรอกนะ

หนวกหู
จะเป็นยังไง
ก็ช่าง
มันเหอะ
!!

ฮีม ...

คำพูดที่ว่า
จะเป็นอะไร
ซึ่งใจก็ช่างมันนะ
อย่าได้พูดมัน
ออกมาง่าซา
แบบนี้

ลองถ้าคนเรา
ทิ้งชีวิตตัวเอง
ไปแล้ว ก็
เป็นฉันทบสิ้น
กันพอดี

ถ้าไม่เข้าใจ
ฉันจะ
บอกให้
ก็ได้

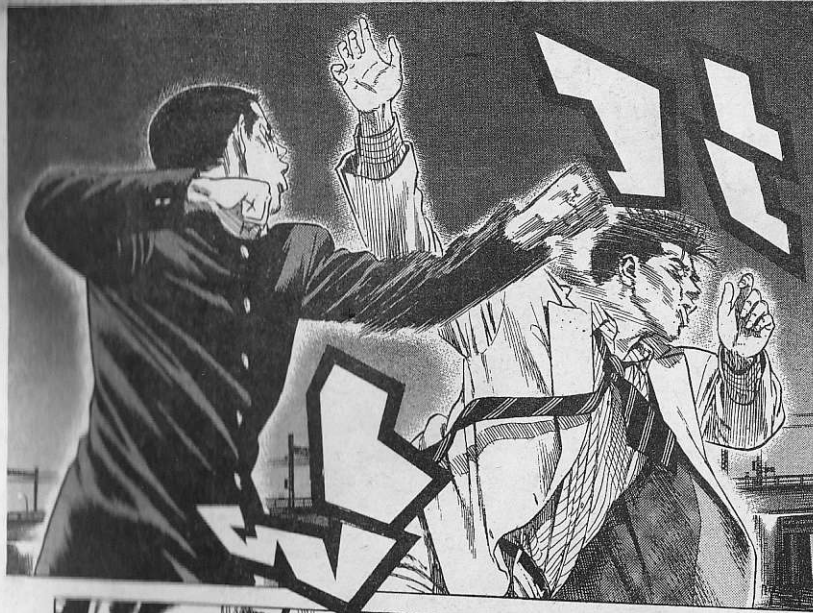
ในโลกเรานี้
มีความหวัง
เกลื่อนไปหมด
แหละ

กรอด ...

อย่ามา
ทำเป็น
หัวเราะ
นะ

ครูไม่ใช่คนที่
ไร้ความสามารถ
ถึงขนาด
ที่เธอคิดไว้
หรอกนะ

ลองหันหน้า
เข้าปรึกษาครูดี
เธอจะได้อะไร
หลายอย่าง
เลยที่เดียว

หนวกหู !!

ย้าย

หัด
ใช้ครู
ซะบ้างซี !!

โรงเรียน
เป็นสถานที่
ที่เป็น
แบบนั้น
จริงมั๊ย

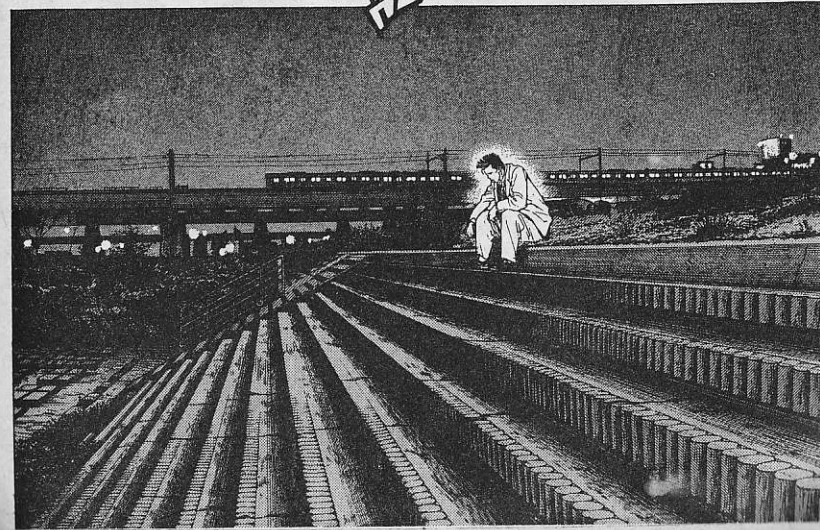
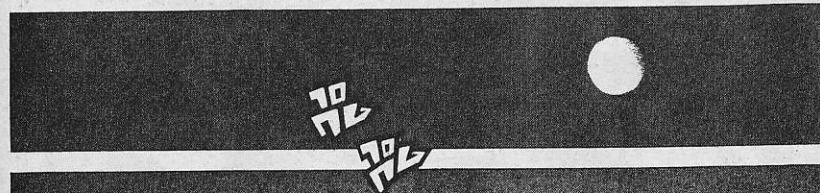
มัน
สาย
ไปแล้ว !!

ทุกอย่าง
มันได้
สายเกินไป
หมดแล้ว !!

มาจนถึง
ขั้นนี้
มันจะเป็น
อะไรยังไง
ก็ช่างมัน !!

ไม่
น่า
เลย
~~~~~

เอาเข้าให้
อีกแล้ว
ใจ...

อุตสาหกรรม
สาบานว่าจะ
ไม่ลงมือกับ
นักเรียนอีก
เป็นครั้งที่ 2

ฉันมัน
เป็นคน
ไซไม่ได้เลย
จริงจัง

นายกฯ
ไม่เอาไหน
ส.ส.
ไม่เอาไหน

อา
จารย์

หือ
...

หว่า~
ตกใจ
หมด
!

ตื่น
แล้วรี
!!

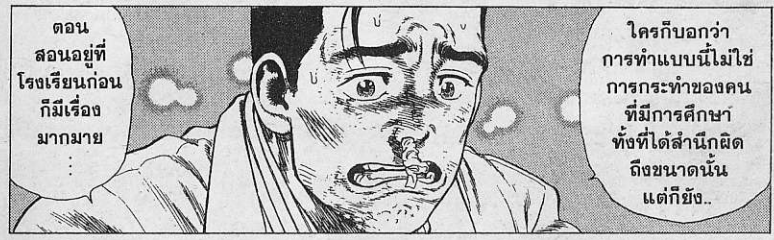
เก่ง
นี่นา
:

ไม่รู้
มาก่อน
เลยนะ
เนี่ย..

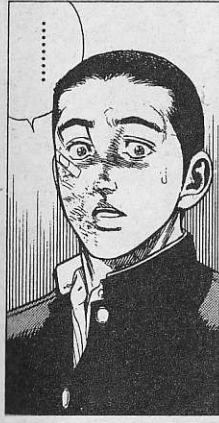
โทษทีนะ
เป็นอะไร
รีเปลา
?

หือ..
ทาง
อาจารย์
มากกว่า

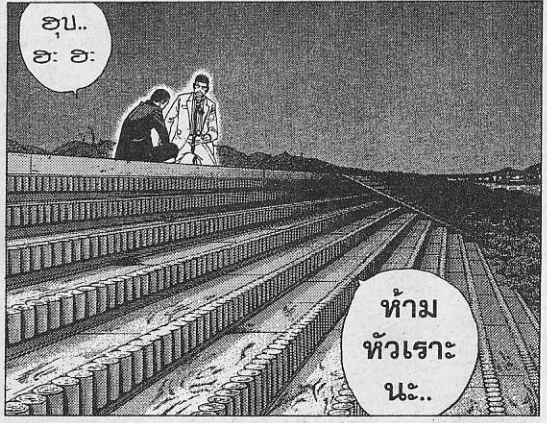

ตอน
สอนอยู่ที่
โรงเรียนก่อน
ก็มีเรื่อง
มากมาย
:

ใครก็บอกว่า
การทำแบบนี้ไม่ใช่
การกระทำของคน
ที่มีการศึกษา
ทั้งที่ได้สำนึกผิด
ถึงขนาดนั้น
แต่ก็ยัง..

ฮุบ..
ฮ: ฮ:

ห้าม
หัวเราะ
นะ..

ผู้เรื่อง เหตุการณ์ได้กัน เมื่อครึ่งปีก่อน ดีสินะ

อ้อ

เราถูก ห้ามลงแข่ง ตลอด ครึ่งปี

พวกปี 3 ข้อม ต้องถอนตัว ออกจากชมรม ทันทีอยู่แล้ว ส่วนพวกเราปี 2 ก็ได้แต่รอต่อไป จนกว่าจะถึง ปีหน้า..

แต่พวกที่ขยับปีกข้อม คนอื่นๆที่เหลืออยู่ ต่างก็พากันลาออกหมด เพราะถูกพวกนั้น คุกคาม

อาจารย์ ทุกคนเห็น แต่แกล้ง ทำเป็น ไม่เห็น..

อาจารย์นี่ เป็นคนที่ชอบ จู่เรื่องคนอื่น มาก จริง าน่า

หือ ?

ผมยังไม่ได้ บอกเหตุผล ที่จะลาออก จากโรงเรียน ลินะ

อ้อ

เปล่า.. เปล่า นะ..

คนที่ ทยาขาดอยู่ จนคนสุดท้าย อย่างผมคงเป็น ที่ขวางหู ขวาทดา

เลย ถูก คนรุม กินโต๊ะ

นี่แรงบีบ ที่มีของผมนะ ยังไม่กลับ คืนมาเลย เนี่ย

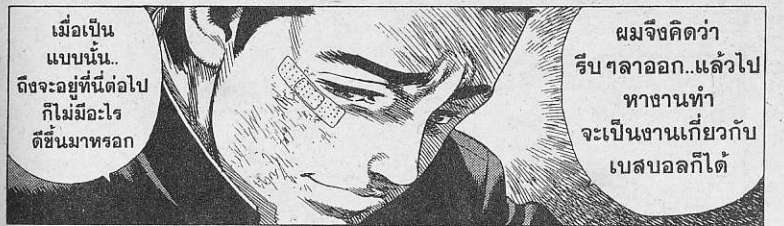

หมอบอกว่า กว่าจะหาย ต้องใช้เวลา ประมาณ ปีหนึ่ง

ก็ราวๆ ดูไปไม่ช่วย ปีหน้าเน.. ป่านโน้นก็ลา ออกไปถึงไหน แล้ว น่าตลก มั้ยละ

ผม มองไม่เห็น ความฝัน สู้โคชิเอ็ง แล้วล่ะ

เมื่อเป็น แบบนั้น.. ดึงจะอยู่ที่นั่นต่อไป ก็ไม่มีอะไร ตื่นขึ้นมาหรอก

ผมจึงคิดว่า รีบ ลาออก..แล้วไป หางานทำ จะเป็นงานเกี่ยวกับ เบสบอลก็ได้

อย่างฉัน
เอง..
ทรอกรี

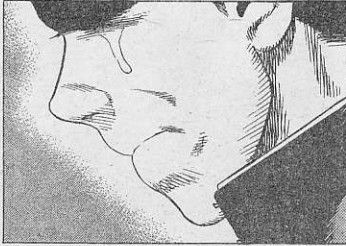

อาจารย์
ผมลาออก
เพราะผมมีใจที่
ทะเยอทะยาน

ผมลาออก
เพราะผม
อยากเล่น
เบสบอล

แต่
:

.....

ผมอยาก
ที่จะเห็น
:

การที่
ทุกคน
:

พยายาม
ที่จะมุ่งไปสู่
โคชิเอ็ง
อีกครั้ง..

ทำไม
ต้องเกิดเรื่อง
แบบนี้..

ไม่มีใคร
เข้าช่วยเหลือ
เลยซักคน
:

ไม่มีใคร
ยอมรับฟัง..
เรื่องของ
พวกเราเลย

อย่างน้อย..
อย่างน้อยผมก็อยาก
ปกป้องชมรมเบสบอล
สมัยที่พวกเรา
ได้อยู่ด้วยกัน
...

จะ
ปกป้อง
ให้

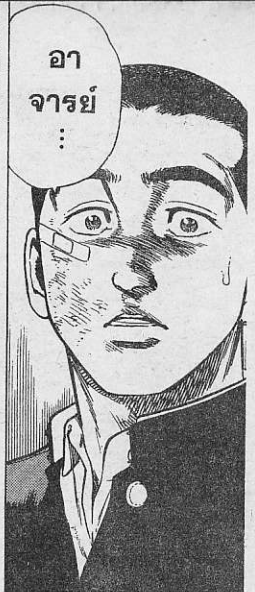

เอ
...

ฉันจะ
ปกป้อง
ให้เอง

จะปกป้อง
ชมรมเบสบอล
ของเธอให้
ไงล่ะ

อา
จารย์
:

อะ อะ อะ
ครูก็เป็นที่พึ่ง
ยามยาก
ได้เหมือนกัน
นะ

นี่คือ
สัญญาของ
ลูกผู้ชาย

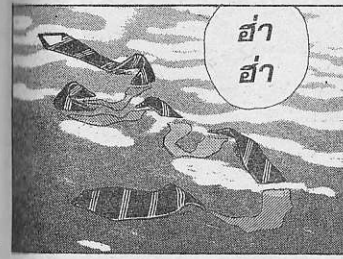
ลูก
ผู้ชาย
:

ใช่
ในฐานะ
ที่เป็น
ลูกผู้ชาย
เหมือนกัน

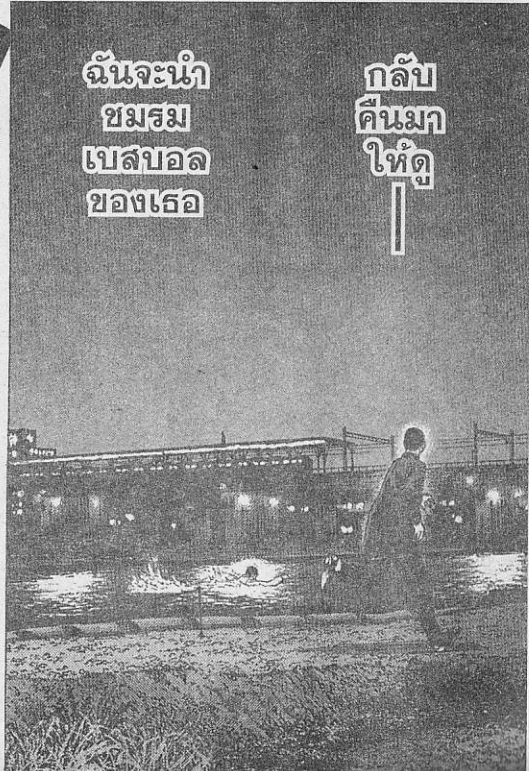

ของ
แบบนี้

มีแต่
จะรัดคอ
ให้รู้สึก
อึดอัด

ฉันอยากจะ นำความฝัน ของพวกเธอมา รวมเข้ากับ ความฝันของฉัน

VOL.2 ความมันของรูกี้ส์

ครับ
พอดีผมได้ฟัง
ปัญหาสมัยที่
อาจารย์ทาเคโตะ
อุจิ เคยประสบ
มานะครับ

.....

ว่าไฉน
!?
นี่เธอ..

กรุณาอนุญาต
ให้ผมรับผิดชอบ
ปัญหาของ
ชมรมเบสบอล
ด้วยเถอะครับ

เรื่อง..
เรื่องนั้น
เธอไม่ต้องมา
ขอเรื่องหรอก

ทางเราคงหาก
ที่อยากจะทำเรื่อง
เธอให้จัดการ
เรื่องนี้ด้วยซ้ำ
ควาว่าได้คุณ

ขอบคุณ
มาก
ครับ!

เอ๋อ..
นี่ผม
ขอคืนให้
ครับ

นี่ครับ
!

เดี๋ยว..
แล้วหนานัน
ไปโดน
อะไรมา

ทา..
อ้อ
นี่รีครับ

เอ๋อ..
คือ

ผมทล่่ม
นิด
หน่อย

พูดจา
เหตุผล
ฟังไม่ขึ้น
อีกแล้ว

จะหาเหตุผล
ทั้งที่ หาเรื่อง
ที่มันฟังดู
เป็นไปได้หน่อย
ได้มั๊ย

อ๊ะ
รีว่าแปล
นั้น..

ช่าง
เหอะนะ
อิเคเบะ
คุง

แต่ผมครับ
แปลนั้น
อาจจะเป็น
ฝีมือพวก
ชมรม
เบสบอล

เอา
น่า

ควาได้คุณ
ไม่ต้อง
คิดมาก
พยายาม
ให้เต็มที่ละ

ครับ
ฉันผม
ขอตัวก่อน
นะครับ

.....

ดูไม่เข่ากำลัง
ขาดหัวงูว่า
ไปที่จะแยกปากกับเค้า
ตั้งไรดี แต่ที่ไหนได้
เจ้าตัวกับเป็นฝ่าย
พลองมาเอง

จะดี
วีครับผอ.
ผมว่าเค้า..

อย่าพูดแบบนั้นนำ
มีเคเบคอง
อย่างพวกเราไม่มีทาง
เอาชนะ
ชมรมเบสบอล
ตอนนี้อยู่แล้ว

แะ..

ที่เหลือ
ก็ได้แต่เฝ้าภาวนา
ให้เค้าจัดการ
เด็กพวกนั้น
ให้ไปได้ด้วยดี

จิงสิ
เมื่อกี้เค้า
ทำอะไร
กับคุณ
จันรี

อ้อ..เป็น
เนคไทที่ผม
ให้เค้าซิม
เมื่อวานนะครับ

หือ
?

ถึงผู้ช่วยผอ.
ขอบคุณมากนะครับ
ที่ใช้ผมซิมเนคไท
ที่ล้ำค่าแก่ผม
ตัวผมเองคงเป็นอาจารย์
ที่เข้ากับเนคไทไม่ได้
แต่ผมก็จะพยายาม
ให้เต็มที่ที่สุด
จากนี้ไปกรุณาแนะนำ
ผมด้วยนะครับ
คาวาโต้ ไดอิจิ

ห่า?
จะแก้ปัญหามา
ชมรม
เบสบอล

เอ
?

ครับ
เมื่อกี้ผม
เพิ่งไปขอร้อง
ผอ.มา
เอง

ไม่เป็นไรเนรี ?
ถึงคุณจะมารับหน้าที่แทน
อาจารย์เขาเดโนะ ลูจิก ก็พอจะ
แต่ไปเอ่ยปากขอร้องแบบนั้น
มัน..คุณก็รู้ดีไม่ใช่
ว่าชมรมเบสบอลของที่นี่
มันเป็นยังไง

ครับ
ผมฟังมา
มาก
พอสมควร

พวกเขา
อาจจะเป็น
กลุ่มเด็กเกเร
ที่แย่มากๆ
ก็จริง แต่ยังไง
พวกเค้าก็เป็น
มนุษย์

ผมเชื่อว่า
ถ้าเราปฏิบัติ
กับเค้า
ด้วยความรัก
เค้าจะต้อง
เปิดใจรับพวก
เรา อย่าง
แน่นอน

.....

.....

เอ?
ผมพูดอะไร
ผิดไป
รีเปล่า

เปล่า
ทรอก
สะ สะ
ไม่เลย

แต่ถ้า
พวกเรานั้นยอม
เข้าใจอย่าง
ที่คุณคิดไว้
ก็คงจะดีนะ

เข้าใจ
แล้ว
ครับ ..

ถ้าเรา
ปฏิบัติ
กับเค้าด้วย
ความรัก..

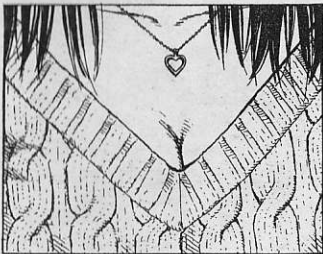

แต่ก็
ระวังตัว
หน่อยนะคะ

ฮะ

บางทีฉันเอง
ก็ยังคงกลัวสายตา
ของเด็กพวกนั้น
เลย

ฮะ
ฮะ ..

สะ สะ
สาย..
สายตา
ริครับ

คะ เค้าคิดอะไร
ของพวกเค้าอยู่
มองไม่ออกเลย
จริงๆ ๑คะ

จะ..จริงๆด้วย
เค้าคิดอะไร
ของพวกเค้า
อยู่นะ

ยังไงเธอก็
เป็นครู
สอนภาษา
เหมือนกัน

เรา
พยายาม
อย่ายอมแพ้
นะคะ

เอ้อ ..

นั่น
สินะ ..

ตอนนี้ฉัน
รับชั่วโมงของ
อาจารย์ทาเคโนะ อูจิ
มาสอนอยู่
จากนี้ไปคุณคงจะ
รับคืนไปสอน
นะคะ

คะ..ครับ
เข้าใจ
แล้วครับ

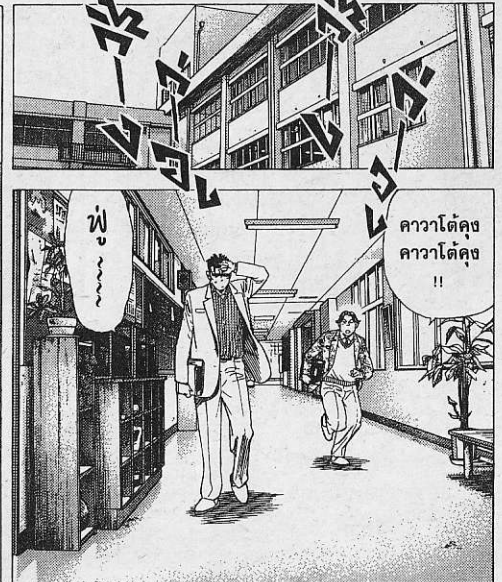

ห้องB
สอนถึงหน้า 121
อาจารย์คะ
หันมาทางนี้
ได้มั๊ยคะ

มีอะไร
รีเปล่า
เนี่ย
?

เอ้อ..ผม
กำลังมอง
อยู่ครับ

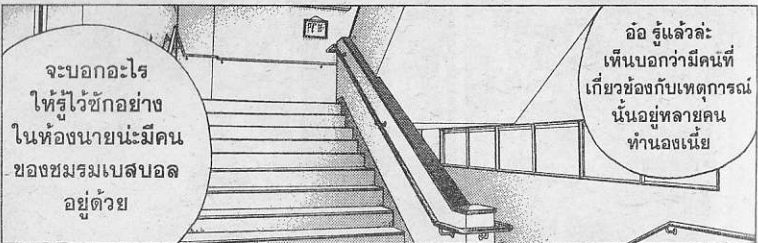
เอ้อ..
หน้า..
หน้า 121

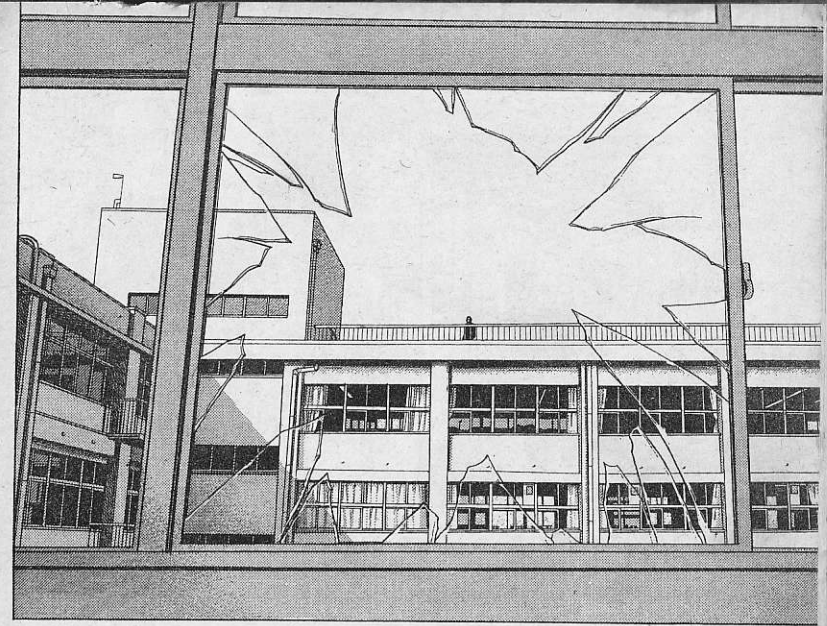
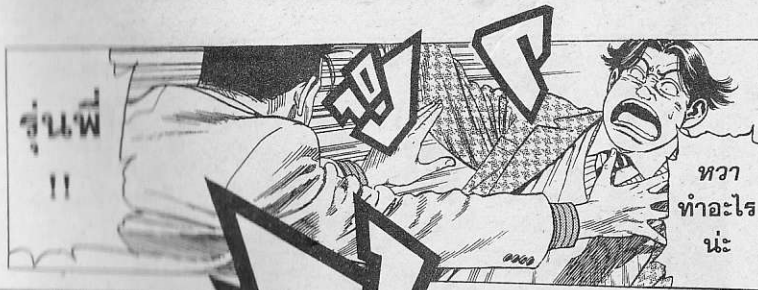

พู่ ..

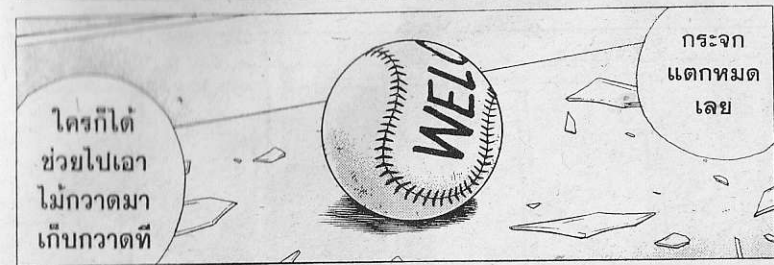
ควาาได้คุด
ควาาได้คุด
!!

ชุด

ต้องพยายามหน่อย รู้สึกจะตื่นตื่นแะสะ

ตั้งแต่วันนี้ เป็นต้นไป ที่นี่คือห้องของเรา..

ลุยเลย คาวาได้ โคอิจิ !!

สวัสดิ์

ตึก ตึก

คุณครู

นับจากวันนี้ที่นี้เป็นต้นไป ชีวิตการเป็นครูครั้งใหม่ของเรา ก็จะเริ่มต้นขึ้น

สลดขึ้น เข้าไว้ ลุยโลด

อรุณสวัสดิ์ ทุกคน

นั่งลง ได้

เอ๋ ?

อึ้ง ..

ผิด คิว !

พวก.. พวกเธอ นะ..

ช่วย.. ช่วยกะ จังหวะ ให้มัน..

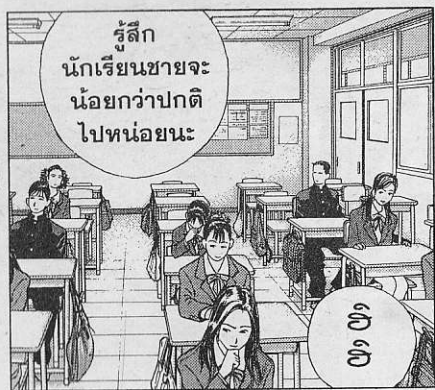
เอ๋ ?

อีอิ

.....

เข่าฉันรี
ขี้แฉิมจาก
เรื่องของคุณ
ก่อน

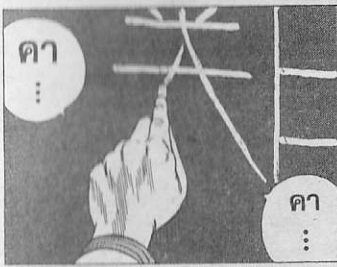
ทุกคนปิด
ตำราเรียน
ซะ

เรายังไม่ได้
เอาตำราเรียน
ขึ้นมาดูเลย
นะคะอาจารย์

ตอนนี้
ยังไม่ได้
เริ่มสอน
ไม่ใช่ค่ะ

โง่ละ
อาจารย์คง
อยากลองพูด
แบบนี้ดู
ใช่ไหมคะ

คา
...

คา
...

ฮึ
ฮึ

ว๊าง

ฮึ
ฮึ

อะ...อะไร
มีอะไร
น่าขำริโง

อาจารย์คะ
กั้นกุงเกง
ขาด
นะค่ะ

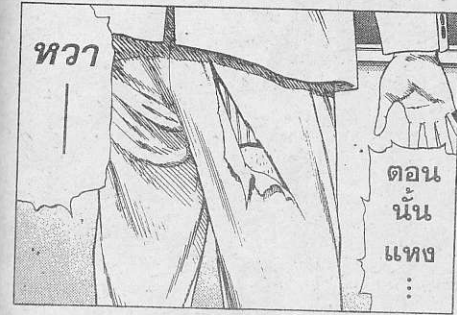
ว๊าง

หา
...
จ้

ใครก็ได้..
ขอยืมตัวใน
หน่อย
!!

ว๊าง~!
ลามก

หว่า

ตอน
นั้น
แหง
...

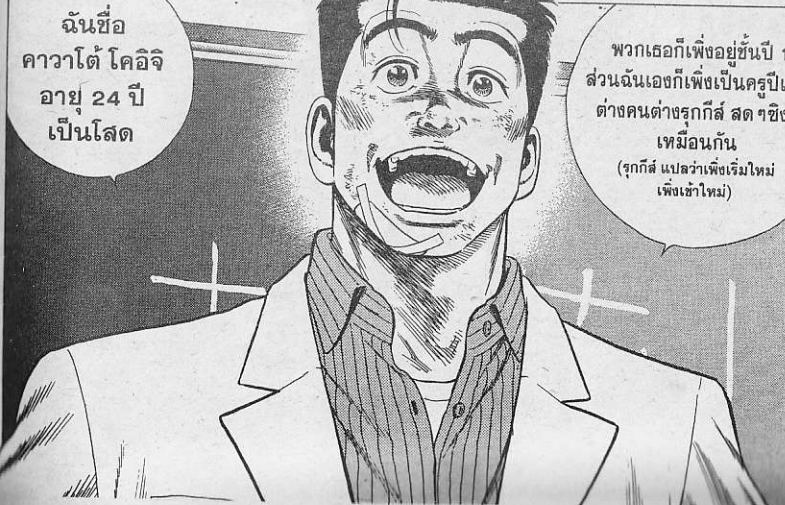
ขาลิ้น
ได้มัย
ครับ

ก็ได้
!

ฉันชื่อ
ควาได้ ไคอิฉิ
อายุ 24 ปี
เป็นโสด

พวกเธอกีเพิ่งอยู่ชั้นปี 1
ส่วนฉันเองก็เพิ่งเป็นครูปีแรก
ต่างคนต่างรักก็ส์ สด ๆ ซิง ๆ
เหมือนกัน
(ทุกก็ส์ แปลว่าเพิ่งเริ่มใหม่
เพิ่งเข้าใหม่)

VOL.3 มุมมอง:ความคิด-ความรู้สึก

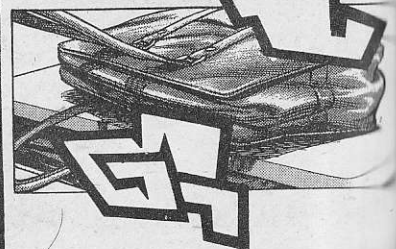

ขอโทษ
ครับ
ที่มาสาย

เอ..
อานิชะ
คุณ..

ทำไม
วันนี้
มาเร็ว

เธออยู่
ชมรม
เบสบอล
สินะ

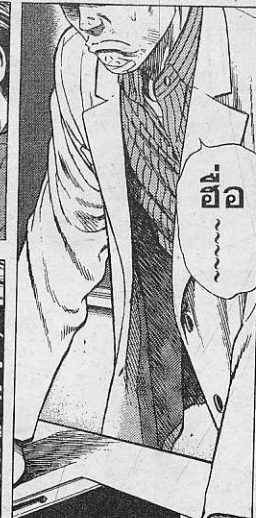

อ้าว?
ทุกคนเป็นอะไร
กันไป

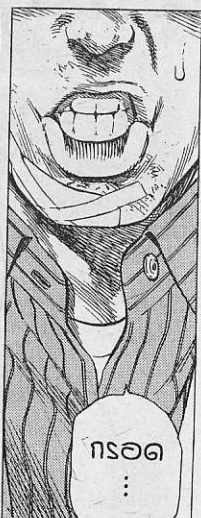
เชิญ
เจิวจิว
เหมือนเมื่อกี
ไปซี

ผม
อานิชะ

อ้อ

กรอด
:

เดอล่วันนี้
จะลดแลก
แจกแถม
แบบสุดๆ

จะ
ถือว่าเธอ
มาเรียนทัน
ก็แล้วกัน
!

อะไร
นะ
?

...
!?

จิงลิ
ฉันมารับหน้าที่
สอนแทน
อาจารย์ทาเคในะ
ลู่จึ แล้วได้รับ
มอบหมายให้
แก้ปัญหาของ
ชมรมเบสบอล
ด้วย

วันนี้จะไป
แนะนำตัว
ที่ชมรมนะ
ช่วยบอกให้
ทุกคน
เข้าชมรม
ด้วยนะ

แซ่ด

ฮะ ฮะ ฮะ
ถ้ามาช้ากว่านี้
อีก 5 นาที
โดนเช็กมาสาย
ไปแล้ว โชคดีนะ

ฉันไม่ใช่ยักษ์
ไซมารอะไร
ตั้งแต่พรุ่งนี้
ก็อย่ามาสาย
ละกัน

ว่า..
ว่าไง
นะ
?

ฉันก็เพิ่ง
เป็นครูปีแรก
ที่พบกับเบสบอล
ก็เรียกได้ว่าเป็น
มือสมัครเล่น

เขาเป็นว่า
เรียกว่า
รุกกีส์
ดีมีชนะ

ฮะ ฮะ ฮะ
แต่ถ้าลองลงมือ
ทำจริง ก็ต้องไป
โคชิเอ็งอยู่แล้ว
พยายามกันนะ

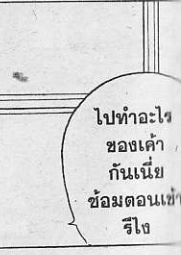
เอ?
เป็นอะไร
ไปรี

อืม~
ชื่ออานิชะ
นะ

แต่ผู้ชาย
ที่เหลือนอีก 14 คน
ไม่มานะ
ทุกคนอยู่ชมรม
เบสบอลชั้นรี

ไปทำอะไร
ของเค้า
กันเนี่ย
ซ่อมตอนเข้า
รีใจ

รุกกีส์
بابออะไร
อย่ามา
ทำเสแสร้ง
ดีกว่า

ทำไมถึง
ไม่ยอมพูดถึง
เรื่องเบสบอล
เลยซักนิด

ลูกบอล?

บอกแล้วใจว่าไม่ต้องมาทำเป็นโก๋

แน่่อ

คงอยากจะทำเรื่องบอลกับฉันใช่ไหม

ฉันเป็นคนขี้อวดเองแหละ

อ้อ เรื่องไอ้เนี่ยสิ

ใช่ ฉันมีเรื่องอยากพูดกับเธอ

ถึงฉันจะไม่ค่อยเก่งภาษาอังกฤษก็จริง แต่คำง่าย ๆ แค่นี้สบายมาก

ว่ามะ อานิชะ ฮะ ฮะ

ฮิม ...

ฮิม ปากกาหน่อยสิ

เอ ?

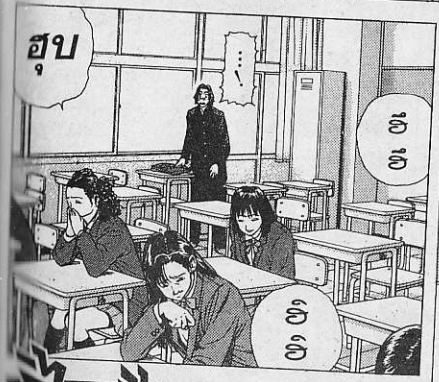
คำว่าเวลคัมเนะเค้าไม่ได้เขียนแบบนี้หรื ?

ใช่ ใช่

คิดว่าไว้ว่าจะพูดอยู่ที่เดียว

คิด คิด

ฮูป

ฮู ฮู ฮู

ฮะ ฮะ ฮะ ใส่แบบนี้แล้วมันหนาวจริง ๆ ฮะ

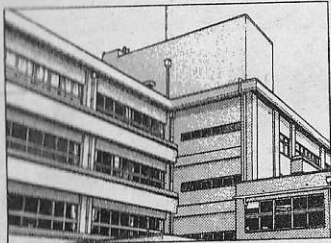
ชั่วโมงแรกต้องเรียนนี่ไว้ได้เดียวไปขอยืมกางเกงใครก่อนนะ

ฮู ฮู ฮู

ฮะ ฮะ ฮะ

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

เล่นตลกอะไร
มีโรงเรียน
ไหนบ้างใส่สูท
รุ่นชาลันสอน
แบบนี้

ไม่รู้สิ
ละอาย
บ้างสิ ?

ที่เป็น
แบบนี้
ก็เพราะ
:

นี่
ใส่ชุด
บ่าอะไร
ของเธอ
!?

ห่า
!

ไม่ต้อง
มาพูดแก้ตัว
คนอย่างเธอนี้
จะต้องให้เงิน
สอนแม้กระทั่ง
การใส่เสื้อผ้า
ริ้นี่

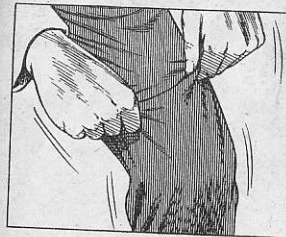
คอยเงิน
ก่อนนะ
!

ดิฉัน
ที่ฉันมี
กางเกงสแล็ค
ไว้คอย
เปลี่ยน

เธอนี้
ขอร้อง
เพอะนะ

พวก
อะไร
นี่ ?

โดน
เล่นงาน
จนดิฉัน
ควาได้คุด

นั่นสิครับ
อาจารย์
โทเออิ

ก็จะจะไปขี้ม
กางเกงคนอื่นซะหน่อย
แต่ดิฉันเจอผู้ช่วยผอ.
สั่งให้นั่งกางเกง
ตัวนี้ซะได้..
โดนบังคับฝืนใจ

ฮุย~
คับ
เป็นบ้า

ไม่น่าเลย
โดน
ฝืนใจ
จนได้

ไม่ใช่เรื่องนั้น
ฉันหมายถึงว่า
โดนชมรม
เบสบอล
เล่นงานเอานะ

มีคนเห็นอาณิยะ
ขว้างลูกบอลมาจาก
ทางอาคารเรียน
ฝั่งโน้น

อ้อ
เรื่องนั้น
รีศรีครับ
?

เรื่องนั้นคิดซะว่า
เป็นการทักทาย
จากพวกเค้าก็แล้วกันนะ
ฉันเข้าใจว่าเธอก็คง
อยากจะไม่โท
แต่อย่าไปเสียอารมณ์
กับเรื่องแค่นี้ละนะ
เรื่องมันก็
ผ่านไปแล้วด้วย

เอ
?

ไม่โท
?

ผม
ไม่โท
อะไร
รีศรีครับ
?

อ้าว ?

อะ อะ อะ แต่เป็นการ ทักทายของ ชมรมเบสบอล นี่

ช่าง ดูเดือด จริง ๆ

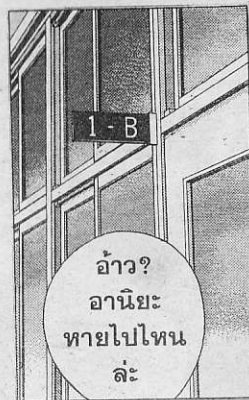

ก็โดนเค้า ขว้างบอลใส่ จนกระจุกแตก ไม่ใช่รีเน่สแต ไมโมโท เลยรี

ก็แค่ ทักทายกัน นะครับ

.....

1-B

เมื่อก็ เดินออกไป แล้วค่ะ

เดิน ออกไป แล้ว ?

รู้สึก เค้าจะหัวเสีย มากเลย นะคะ

อ้าว? อานิยะ หายไปไหน ละ

อาจารย์คะ อย่าไปทำทนาย พวกนั้น มากเลยนะคะ กลัวนะค่ะ

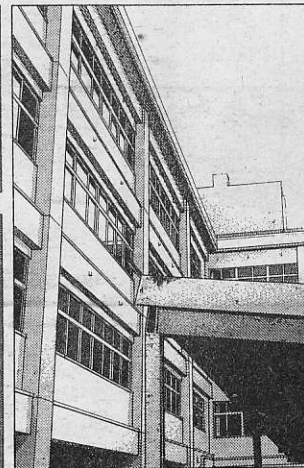
ทำ ทนาย ?

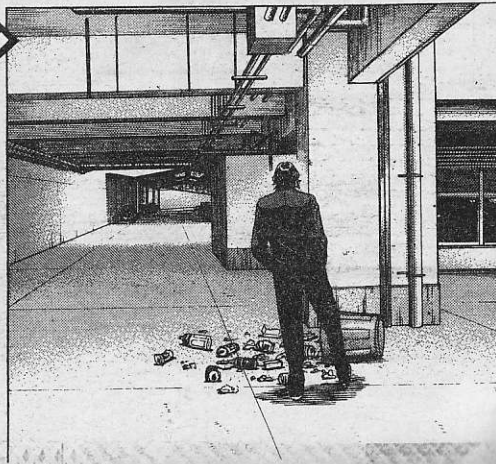
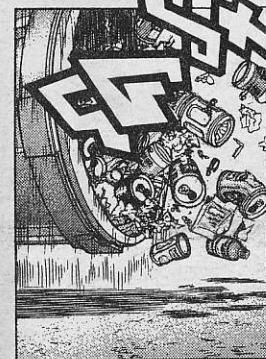
ฉัน นั้นนะ ทำทนาย ?

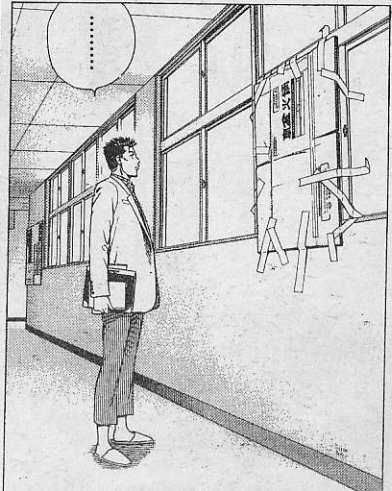
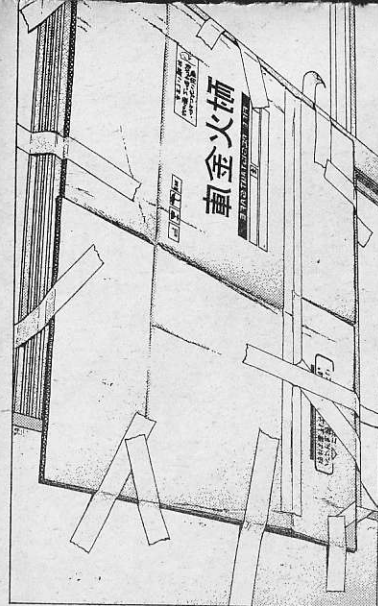
ใช่

ที่อาจารย์ ทำไปนั้น ถือเป็นการ ทำทนาย เค้าอยู่

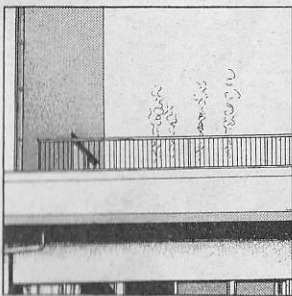

เอ... ฉันนั้นะ ไป ทำทนาย เค้า ?

อานิยะ แก่มักดูแจ ท้องขมรม ไม่ใช่

วันนี้ หมอนั้นยังไม่มาที่ขมรมหรอก

มานั่ง อัดบุหรี่ี่ตรงนี้ มันหนาว จะตาย

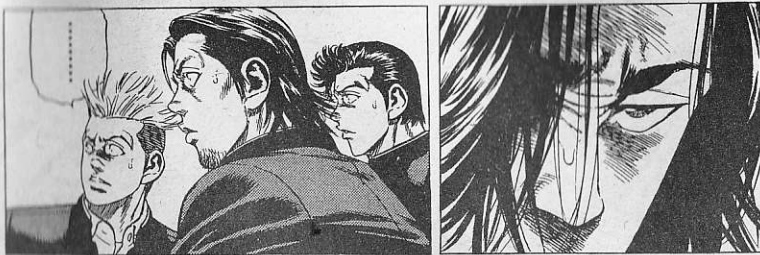

ไต่บ้านั้น.. กำลัง ทყมเราอยู่ ริว่าเอาจริง แน่นะ

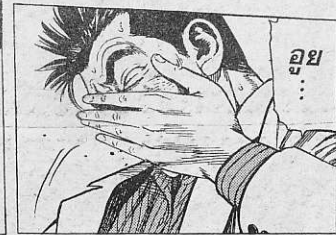

ท่าบ่า
อะไร
ของแควะ
อานิชะ

ชกอาจารย์
เข้าแบบนี้
ยุ่งแน่
!!

อุย...
...

แผ่น
เพอะ
!!

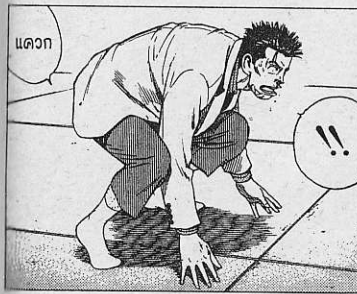
อานิชะ
!!

ไป
เร็วซี
!!

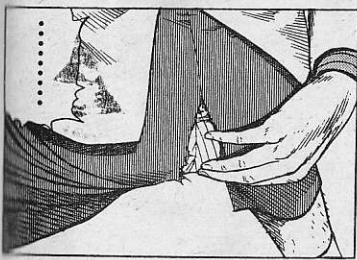
เจ็บ
เป็น
บ้า..

อะ...
อะ...

แควก

!!

ไอ้การ
ศึกษา
นี่..

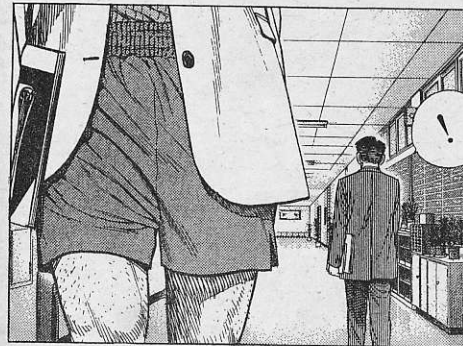
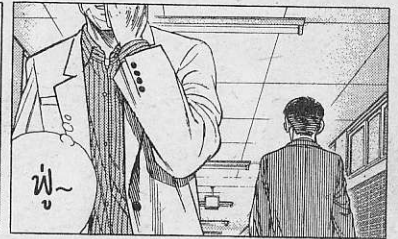
มันเจ็บ
เออการ
แะอะ..

จ๊าก

ทางเกง
ของ
ผู้ช่วย
ผอ.

VOL.4 การโกหกกับลูกเล่น

ให้มัน
น้อยๆหน่อย
พูดความจริง
ออกมาดีกว่าน่า

และ
ดูเหมือน
เหตุการณ์
กระจกที่
ระเบียงแตก
เมื่อเช้านี้

รู้สึกจะเป็น
ฝีมือของอานิชะ
ที่ขวาง
ลูกเบสบอล
จากตาดฟ้า
ลงมาใส่เธอ
ใช่มั๊ย

คราวนี้
ก็โดนเค้า
ชก

มันเป็น
แบบนั้น
ใช่มั๊ย
ควาาได้คุง

ไม่ใช่
ครับ

ผม
หกล้ม
เองนะ

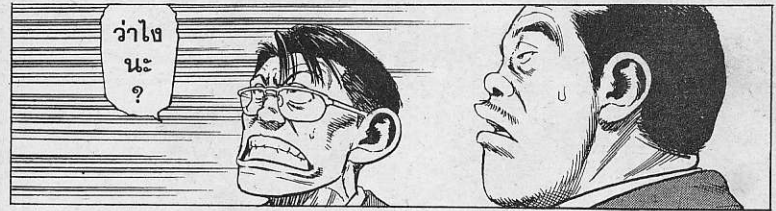
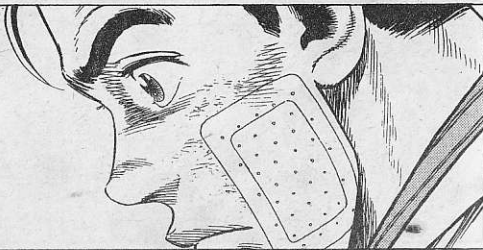
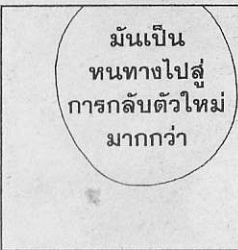
เฮ้อ

การที่นาย
อยากจะปกป้อง
แม่แต่เด็กที่เเกร
ถึงขนาดนั้นนะ
ฉันเข้าใจ

ที ที
นั่นเพราะ
นายเป็น
อาจารย์ใหม่
ไฟแรงสินะ

การปกปิด
ความผิดให้
คือวิธีการ
อันชาญฉลาด
ของนายริ

นาย
บอกว่า
ตกลงมา
จากบันได
ใช่ไหม

แต่เมื่อกี้
นายบอกว่า
หกล้ม
นะ

ก็..หกล้ม
ตกลงมา
จากบันได
ใจ

ใช่~
ลงมา
อีท่าไหน
?

ก็
แบบนี้
ใจ

ความรู้สึก
มันบอกว่า
ลงมาแบบนี้
หน้าทมึงลงมา
เลย

โซคร้ายสุดา
ทำมันเลย
ออกมาแปลกๆ
แบบนี้เนะ

หึ
หึ

โซคไม่ตี
ที่พอดิตตอนนี่ผอ.
ออกไปข้างนอก
แต่ความจริง
คงกระຈ้างขัด
ก่อนที่ผอ.
จะกลับมามั้ง

เอ๊ะ
?

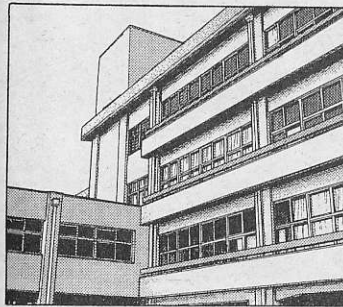
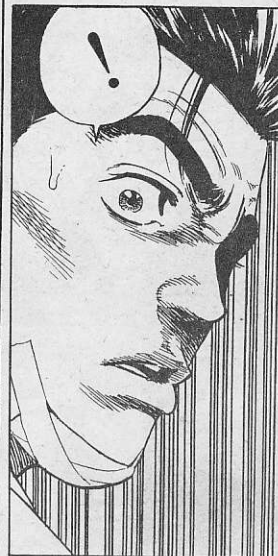
ก็อก
ก็อก

เจอตัว
แล้ว
ครับ

ได้ยินว่า
เด็กคนนี้
เห็น

ตอนที่
อานิยะ
ชกเค้า..

แล้วตอนนี้
หมอนั้น
ไปอยู่ที่ไหน
ล่ะ

อานิยะ
นะนะ
?

ไม่รู้สิ
หนีไปแล้ว
มั้ง

ทมนั้น
บ้าดี
ชะมัด

ไปชก
อาจารย์
ได้ใจ

โดน
ไล่ออก
แหง

บางที่
อาจโชคดีโดน
แค่พักการเรียน
สองสัปดาห์
ก็ได้

หือ
?

เฮ้ย

มอง
อะไร
หา
!?

ว๊าง

อ๊ย..
ตันโดน
จริง ๆ

ไอ้บ้าเดี่ย
จะปากก็ปาใส่
พวกหมูดอน
ซี

โทษทีนะ
โทเจะจ้ง
ยกโทษให้ด้วย
ละ

แล้วจะ
จัดการ
ให้

ไปทำ
อีท่าไหนเนี่ย
ถึงโดนพบ
ว่าลู่บบุหรี
ได้

พวกแกนี่
เพี้ย
ชะมัด

พูด
มาก
น่า

ก็ห้อง
มัน
ยังไม่เปิด
นี่หว่า

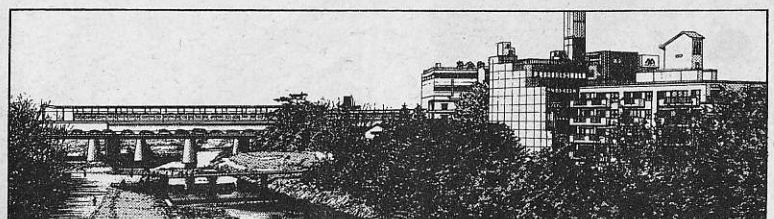
หือ
?

เจ้า
มิโคชิบะ
เป็นคนถือ
กุญแจอยู่
นะสิ

บอกให้
ไอ้บ้านั้น
มาให้เข้าที่สด
แล้วเปิดกุญแจ
ห้องไว้

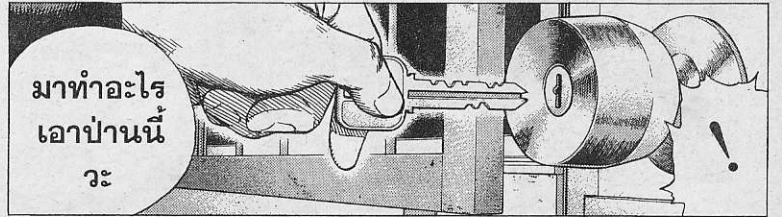
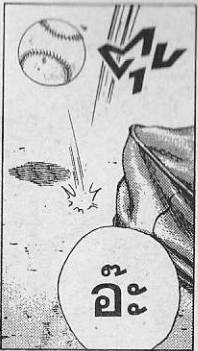
บ้า
ที่สุด

แอ่ก

แอ่ก

แอ่ก

โทษ :
โทษที
ฉัน
ตื่นสาย
ไปหน่อย
:

แกเป็นคน
รับผิดชอบ
กุญแจ
จริงๆ

พูด
แต่นั้น
นึกว่า
จะรอดรี

นี่ไม่รู้ว่
อานิชะ
จะถูกไล่อกริเปล่า
แล้วแกจะ
ทำยังไง

อะ..เออ..ฉัน
ตั้งนาฬิกาปลุก
ไว้ตั้ง 3 อัน
แล้วนะ

แต่เมื่อคืน
นอนตึก
มากไป
หน่อย

อ๊อบ
?

อ..
อูข

ฉัน..
ขอโทษ

จะเอา
ยังไง
กับมัน
ดีวะ

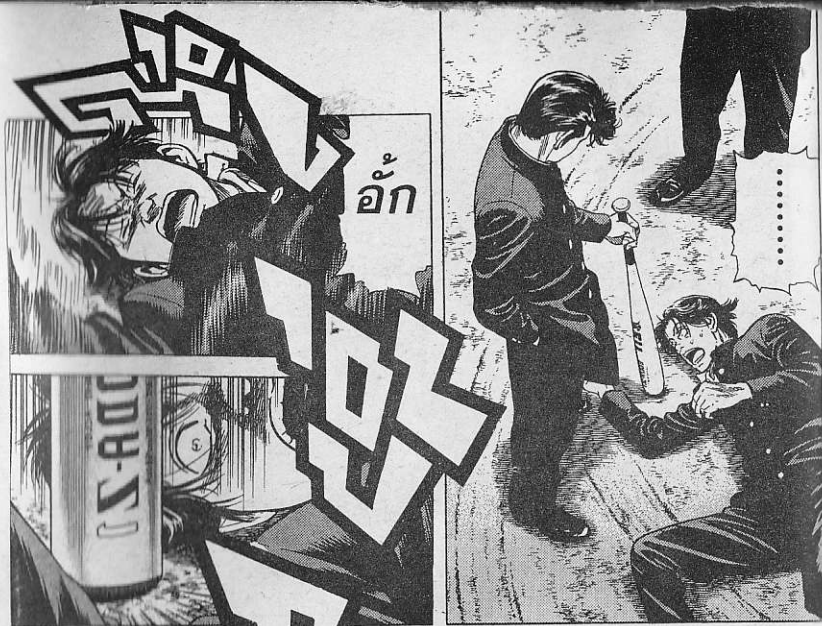
แค่นี้
ขอเหอะนะ
เค้ากลัว
แล้วละ

ยกโทษ
ให้เค้า
เหอะ
ซินโจว

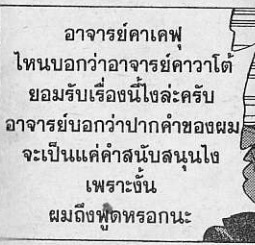
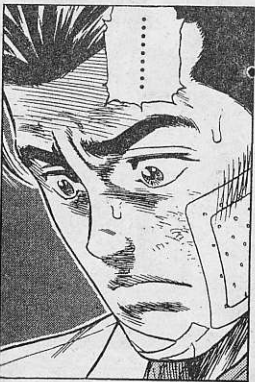
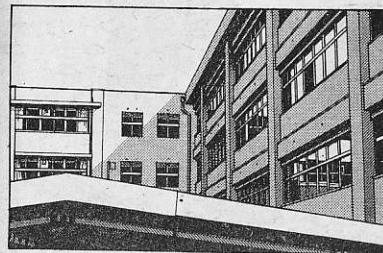
เอ
?

พวกเขาคิดว่า
พวกพ้อง
เป็นอะไร

ถ้าอันนี้
โดนไล่ออก
เพราะว่าเรื่องนี้
แกคงรู้ตัวดีนะว่า
ต้องเจออะไร

ขอร้อง
อย่าพูดชื่อ
ของผมออกไป
จริงๆ
นะครับ

เพราะผม
รู้สึก
เหมือนว่า
แค่เห็น
เท่านั้น

ซ่า ซ่า
ไม่ต้องกังวล
ไปหรอกน่า

ฮะ
ฮะ

เธอ
พูดออกมา
เถอะ

เอาละ
ทีนี้จะทำยังไง
มีคนรู้เห็น
เหตุการณ์แล้วนะ
ถึงเธอจะเป็น
ไม่รู้ไม่เห็นไป
ก็เปล่าประโยชน์

หา..
?

อาจารย์คาเฟ
โหนดบอกว่าอาจารย์ควาโต
ยอมรับเรื่องนี้เถอะครับ
อาจารย์บอกว่าปากคำของผม
จะเป็นแค่คำสนับสนุนใจ
เพราะฉะนั้น
ผมถึงพูดหรอกนะ

นี่
หุบปาก
ซะ!

อะ...
อะไรกันเนี่ย
ฉันเท่ากับว่าผม
ต้องรับผิดชอบ
ไปคนเดียว
เต็มๆเลยสิ

โดน...
โดนมาแน่
ผมโดนมา
แน่

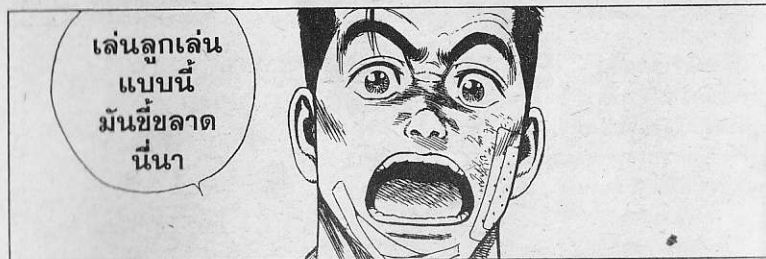

เดี๋ยว
ก่อน
สิครับ

ฉัน
คาเคพุด
คราวนี้เธอ
ไปพาดัว
อานิชะมาชิ

หา
...

เล่นลูกเล่น
แบบนี้
มันซี้ชลาด
นี่นา

เธอโกหก
เพื่อนักเรียน
ส่วนนี้เป็นวิธีการ
เพื่อเปิดโปง
ความจริง
อะไรแน่ที่ผิด

เธอ
ช่วยพูด
สิ่งที่
เธอเห็น
ให้ฟัง
อีกทีซี

เฮ้..
เฮ้

คิด
ให้ดีๆนะ
เข้าใจมั๊ย
!?

ฮืม
...

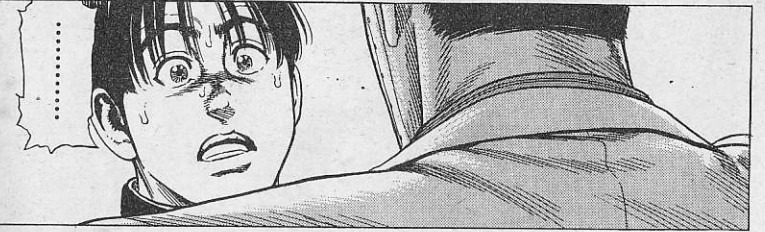
การที่คนไม่ดี
หายไปคนหนึ่ง
นั้นอาจจะทำให้
สงบสุขขึ้นบ้าง
แต่มันก็ได้เพียง
แค่นั้น

เพราะนั่น
ถือว่า
ไม่ใช่การ
แก้ปัญหา
อะไรเลย

เอ่อ
...
คือ

แต่ว่านะ
จริงๆแล้วการ
แก้ไขปัญหานี้
ยังมีวิธีอื่นอีก
ตั้งเยอะแยะ
เข้าใจ
มั๊ย
?

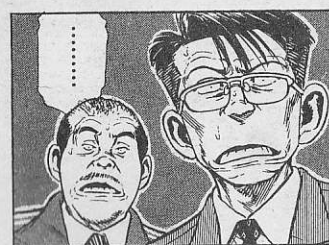

เดอลอง
ก็คงคิดใช่ไหมว่า
การที่จะทำให้คนที่เราไม่ชอบ
กลายเป็นคนที่ดีมาๆ
และกลายเป็นเพื่อนกับเราได้
ย่อมดีกว่าการทำให้คนที่
ที่เราไม่ชอบนั้น
หายไปนะ

พวกเธอ
เป็นนักเรียน
โรงเรียน
เดียวกัน
ไม่ใช่หรื
!?

ลองนึกดูให้ดี
อีกครั้ง
แล้วช่วยพูด
ความจริง
ออกมาได้มั๊ย

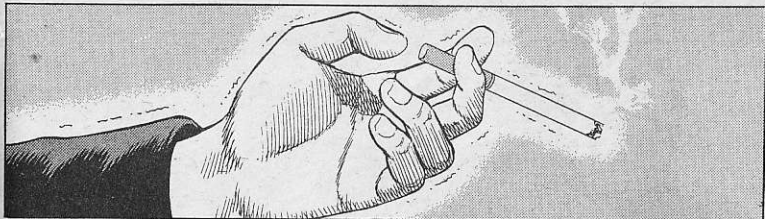
อา
:

อา..
อาจารย์
ทกล้มเอง
:

คนเดียว
ครับ

ไ้
เว้ย

มื่อยังซา
ไม่หาย
ซักที..

บ้า
ซิบ

เล่น
ล้อเข้าไป
ชะเต็มที
เลย..

VOL.5 คนเลือดร้อนเมื่อ20ปีก่อน

อาจารย์
ควาได้
แบบนี้คง
ไม่เป็นไรนะคะ

คือฉัน
ปะเย็บ
ไม่ค่อยเก่ง
นะคะ

แหะ
แหะ
...

ขอบคุณ
มาก
นะคะ
...

อา..แยจ้ง
เปลอ
ดิงเลื้อขาด
ซะได้

แบบนี้
ไม่เย็บ
ไม่ได้แน่
ทำใจดี
ละเนี่ย

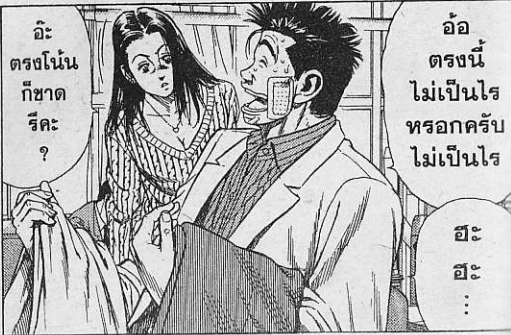

ดูสิครับ
อาจารย์
พูยิตะนี่นะ
สะ สะ สะ

อา..
จริงด้วย
นะคะ
อิ อิ

ฟู
ฟู
ฟู

อะ
ตรงโน้น
ก็ขาด
รีคะ
?

อ้อ
ตรงนี่
ไม่เป็นไร
ทรอกครับ
ไม่เป็นไร

สะ
สะ
...

บ้า
ที่สุด
...

ฟู
ฟู
ฟู

รุ่นพี่
รุ่นพี่

อะไร
!?

แบล็ค
แจ๊ค

แถ่น
แถ่น

แว๊ก!
นี่มัน
อะไรครับ
เนี่ย

แก
นี่มัน
น่านัก
เขี้ยว
!

อาจารย์คะ

โอ้.. เธอ..

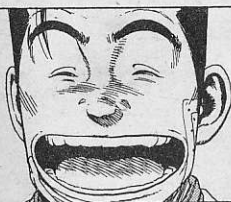

ว่าง~ หายถูกคะ

เอ่อ.. ยายุแน้เลยนะเนี่ย

เก่งจริงๆ อาจารย์จำได้แล้วรีคะ ทั้งที่เพิ่งพบกันวันนี้วันแรกแท้ๆ

อะ อะ ฉันเป็นโกลเรียนห้อง B ก็มีคนที่ยังไม่เคยคุยด้วยส่วนมากฉันก็จำได้หมดแล้ว

เพราะฉันจำด้วยสูตรลับพิเศษนะ

พวกเขาที่รีบจำฉันให้ได้หน่อยละ

ทุกคนจำอาจารย์ได้หมดแล้วละคะ

ชั่วโมงเรียนเมื่อก็อาจารย์ทำเรื่องแปลกๆ สนุกดีคะ

เป็นอาจารย์สมัยปี 70 ที่ฮือฮอในสมัยนี้

ปี 70 ..

ก๊าก ฮ่า ฮ่า ฮ่า

ทำแบบนั้นก็ต้องโดนดูถูกโดนเกลียดเป็นธรรมดาเนะเนะ

ทุกคนบอกว่าจุดนั้นเป็นสิ่งที่ดีตะหาก บ้าๆบอๆดี

นี่เธอพูดอะไรนะ

ช่างเถอะคะ หนูว่าอาจารย์รีบถอดกางเกงออกมาดีกว่า

นี่เธอทำอะไรของเธอ ทา!?

หยุดนะ !!

ก็นั่งกางเกงขาดตรงกันไม่ใช่รีคะ ถอดมาจะได้เย็บไหม

รีบถอดออกมาสิคะ

ฉันให้คนอื่นเย็บให้แล้วไม่ต้องกลัวละ!

อ้าวอะไรกันเนี่ย

โธ่ ..

รีบ.. รีบไปซะ

แหม

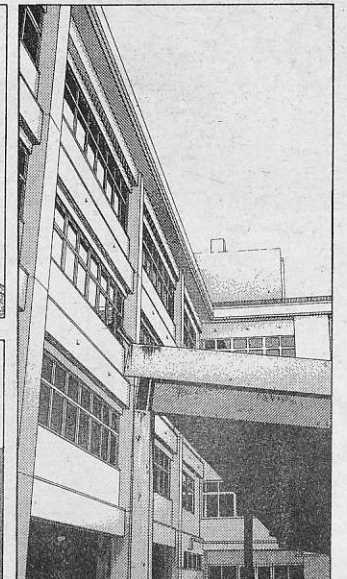
เดี๋ยวคนอื่นก็เข้าใจผิดหรอก

เอ่อ.. เดี่ยว

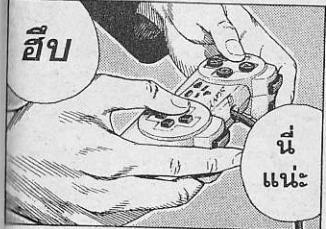
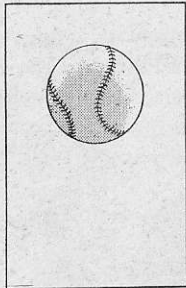
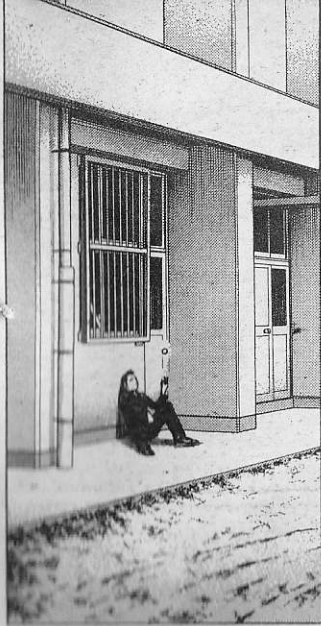

ช่วย.. เย็บใสนี้ให้ทีสิ

เอ๋ .. ?

ใจ
ไอ้เด็ก
เลว

เป็นใจ
?

ไม่
โดน
ลงโทษ

ทา
ว่าใจ
นะ?

ฟู
...

ดูเหมือน
เจ้าคาวาโต้
จะบอกว่า
เดิน
หกหล่ม
เองนะ

แถม
ไม่ปากโป้ง
เรื่อง
ลูบหูหรี
ตัวนะ

จะ..
จริงนะ

เจ้าหมอนั้น
คิดเล่น
อะไรวะ

ฮะ ฮะ ฮะ
ปิดได้!
ที่แท้มันก็แค่
ไอ้ซี้ซลาด
ตรรกมาจริง ๆ

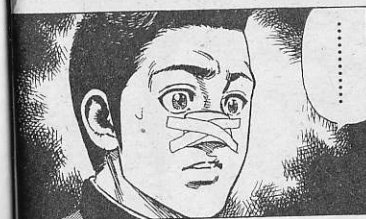
เหมือน
กับ
ทาเคโตะ
อูจึ
แท้แล้ว

ถ้าให้คิดนะ
ฉันว่าหมอนั้น
กลัวพวกเรา
วะ

มันคงคิดว่า
ฉันปากโป้ง
ต้องโดนพวกเขา
แค้นแค้น
เลยไม่กล้า

ก็
ทำจริง
ไม่ใช่รี
?

ไม่
ขบใจ
เลยวะ

ทา
?

เจ้าคาวาโต้
เป็นไอ้บ้า
ไม่เอาไหน
ถึงขนาดนั้น
เชียยว

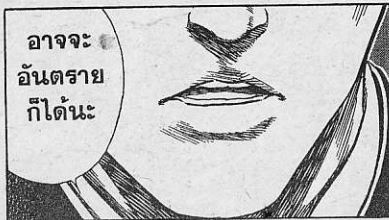
อย่างอานิยะ
มีระโดน
คนแบบนั้น
ป่วนเอาได้
นะ

ก็หมอนั้น
มันคิดว่า
ไปเองนี่นา

มันคงสงสัย
อยู่มั้งว่าคาวาโต้
อาจเป็นคนที่เคยเล่น
นักเรียนจนปางตาย
ตอนอยู่ที่
โรงเรียนก่อน

.....

อาจจะ
อันตราย
ก็ได้นะ

ฉัน
หมาย
ความว่า

ที่นี่ ที่จริง
ของเรา
อาจจะตกอยู่
ในอันตราย
ก็ได้

อานิยะเอง
คงรู้สึก
แบบนี้
อยู่มั้ง

หือ
?

พูด
อะไรนะ
ชินโจว

พูด..
พูดอะไร
นะ

มันไม่ใช่
คนน่ากลัว
ถึงขนาดนั้น
หรอก

แล้วอย่าง
พวกเรานั้น
จะเปลี่ยน
แปลงไป
...

พูดแบบนี้
แสดงว่าฉันคิดจะ
ให้พวกเรา
กลับไปตั้งใจ
เล่นฟุตบอล
สินะ

เฮ้ย..
พวกเรา
เล่นเบสบอล
เว้ย

เจ้าควาโต้
ไม่คิด
จะทำลาย
พวกเรา

และก็
ไม่ได้
คิดหนี
ด้วย..

มิโค
ชิปะ

เอ..
?

มันคิดจะ
เปลี่ยนแปลง
พวกเรา
ตะหาก

แก
ไปจัดการ
ควาโต้
ทีซี

หา
!?

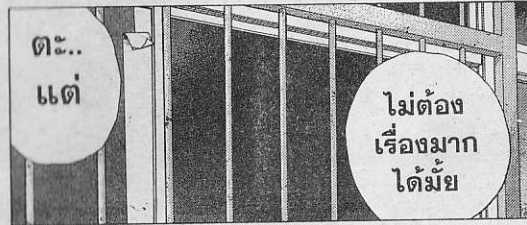
ให้ฉัน
ไป
จัดการ
:

จะทำยังงี้ก็ได้
ตามใจแก
แล้วพวกเรา
จะเฝ้าคอยดู

มันบอกว่า
วันนี้
หลังเลิกเรียน
ให้มารวมตัว
กันซะมั๊ย

จัดการ
มัน
ตอนนั้น
แหละ

แต่..
แต่

ไม่ต้อง
เรื่องมาก
ได้มั๊ย

จะชกจะเตะอะไรก็
ทำไปซะ
ไม่ต้องห่วงน่า
ไม่โดนทำโทษหรอก
คิดว่าจะ

เพราะรู้ๆ
กันอยู่แล้วว่า
ต้องไม่มีอะไร
เปลี่ยนไป
หรอก

ปล่อยให้
เขียบหาย
ไปเฉยๆ
ก็ได้มั๊ย
ซินใจ

พวกแกนี่
มันไม่ได้
รู้เรื่อง
อะไรเลย

มีแต่
พวกโง่ๆ
ทั้งนั้น

อีก

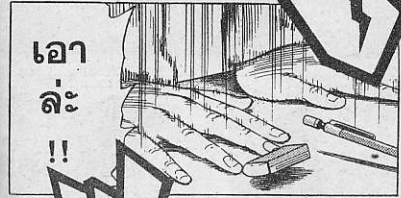
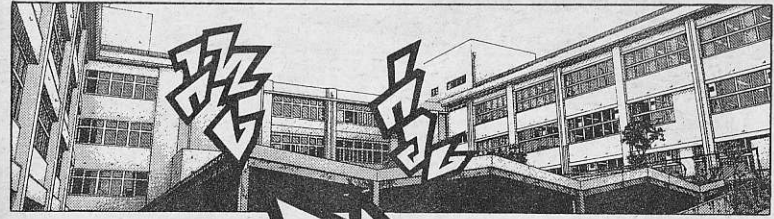
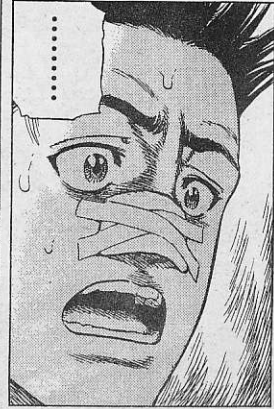

อู๊ป...
อู๊ป...
.....

อู๊ย...
.....

จัดการซะ
มีโคชิยะ ฉันท
อยากดูธาตุแท้
ของควาได้
หน่อย

เอา
ละ
!!

แหม
นั่งเฝ้ารอ
ใจจดใจจ่อเลย
นะคะอาจารย์
ควาได้

ครับ
เพราะวันนี้
เป็นวันแรก
ในการเป็นที่
ปรึกษาของ
ชมรมนี้ครับ

อึ้ง

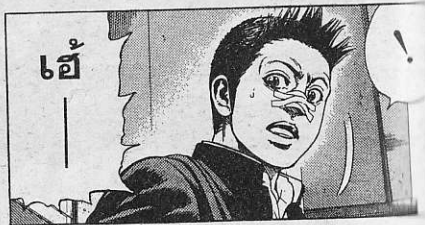
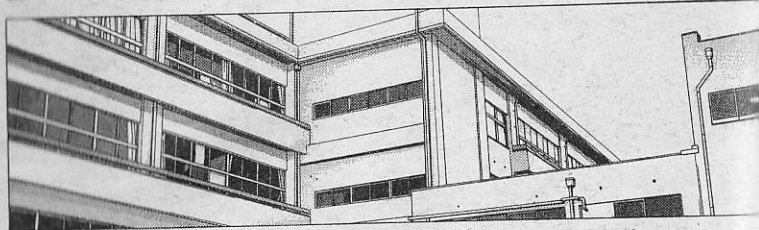

เจ้า..เจ้าบ้าเอ๊ย
เมื่อถึงฉันเห็น
พวกขมขรม
เบสบอลพากัน
กลับจนเกือบ
หมดแล้ว

ทา
:

ว่าไ
ง
นะ
?

เฮ้

แล้ว
คนอื่นๆ
หาย
ไปไหน
กันหมด

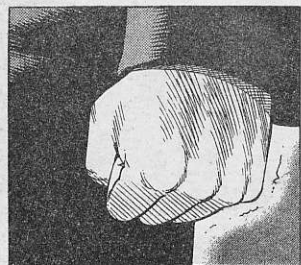
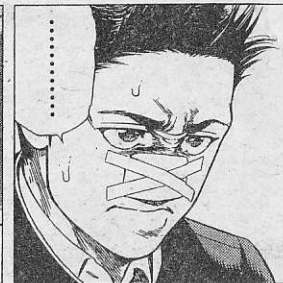
เหลือแค่
เธอ
คนเดียว
ชั้นรี
?

.....

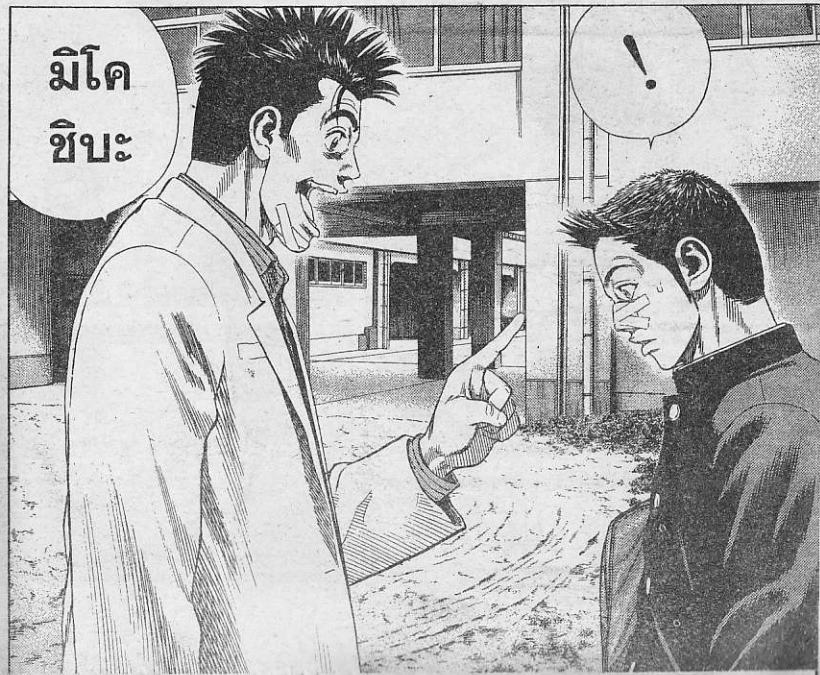

บ้าซะมด
ทั้งที่
บอกให้มา
แล้วนะ

ไม่ยอม
บอกต่อกัน
ให้ตี
รีไจนะ

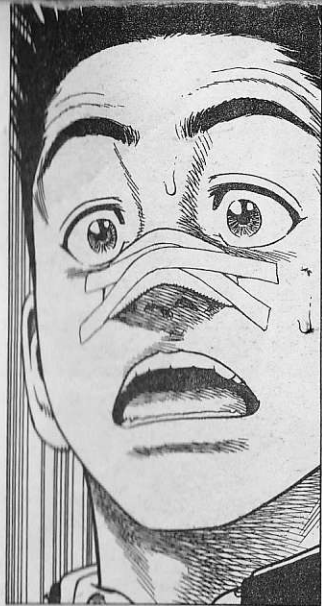

เธอ..
เอ้อ
:

มิโค
ชิบะ

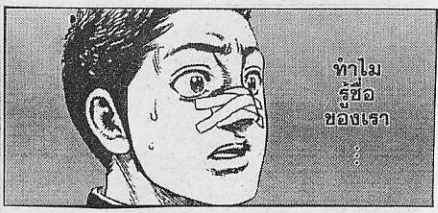
!

ใช่
ใช่แน่นะ

มิโค
ชิบะ

.....
จมนั่น
ไปโดน
อะไรมา

ทำไม
รู้สึก
ขงเรา

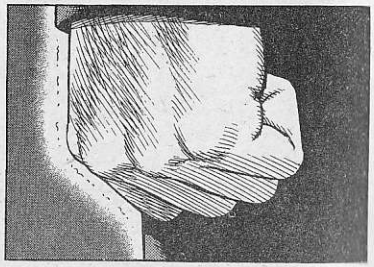
.....
แต่
อยู่คนเดียว
แบบนี้
ก็ทำอะไร
ไม่ได้สิ

แล้วพวก
ที่เหลือน่ะ
ไปไหน
กันหมด

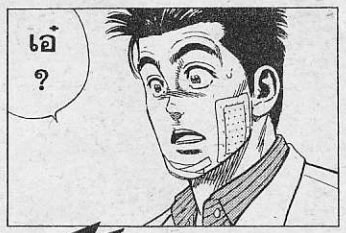

อา
จารย์

ทื่อ
?

อย่ามายุ่ง
กับ..
พวกเราอีก
ได้มั๊ย

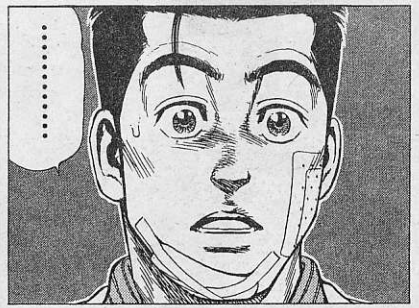
เอ
?

อ้าว..
เฮ้!

มิโค
ชิบะ
!

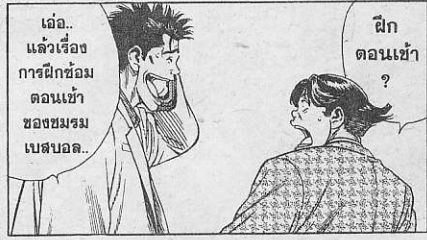
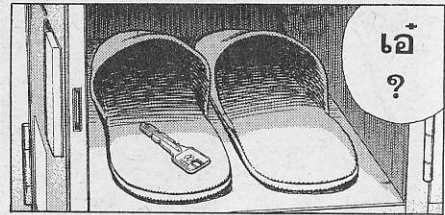
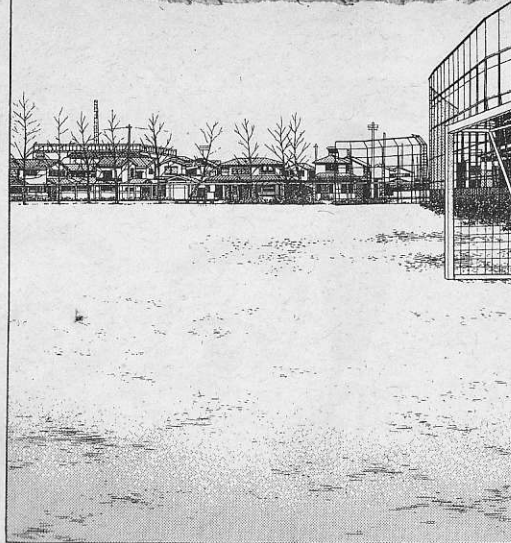

เจ้าป่า
เอ๊ย
.....

VOL.6 มาเริ่มจากแคชบอล

คงได้ยีน
มาเยอะแล้วใช่ไหมล่ะ
ว่าพวกนั้นเป็น
เด็กประเภทไหน
มีแต่เด็กนักร้อง
ทั้งนั้น

นี่นายเข้าใจว่า
เด็กพวกนั้น
เป็นเด็ก
ประเภทไหน
อยู่เนี่ย

เออ..ก็..ใจล่ะ
ผมเข้าใจว่า
เป็นพวกเด็กเกเร
ที่รัก
เบสบอลมาก
เป็นชีวิตจิตใจ
นะ

ฮุบ
...

ฮา
ฮา
ฮา

แบบนี้
ก็แย
หน่อยนะ

อ้าว?
ไม่..ไม่ใช่
แบบนี้
หรือครับ

ฟังนะ
ที่พวกเค้าเข้า
ชมรมเบสบอลนะ
ก็เพราะ
ทางโรงเรียนกำหนด
นโยบายไว้ว่าเด็ก
นักเรียนทุกคน
ต้องเข้าชมรมใด
ชมรมหนึ่ง

เพราะ
ฉะนั้น

ก็เท่ากับว่า
พวกนั้น
เลือกเข้าชมรม
ที่คิดว่าดี
และสบาย
สำหรับตัวเอง
เท่านั้น
แหละ

อ่า
...

นี่เอง
...

เดิมที
นายมันประเภท
เห็นพวกนักเรียน
วิเศษวิโส
อยู่แล้วนี่

มาถึง
ตอนนี้แล้ว
อย่าบอกนะว่าจะ
เลิกเป็นที่ปรึกษา
ให้พวกนั้นแล้ว

ยังใจ
ก็รับต่อไป
จนถึงที่สุด
หน่อย
ก็แล้วกันนะ
อาจารย์ใหม่
ไฟแรง

ควาได้คง
เค้าไม่พูด
ออกมา
แบบนี้
อยู่แล้ว..

ไม่เป็นไร
หรือครับ
อาจารย์
โทโออิ

เรื่อง
เข้าใจผิด
ไป
ใครก็
เป็นกันได้
ทั้งนั้น

อย่ามา
ทำเป็น
พูดดีนะ

แบบนี้ดี
ถึงจะทำให้ดู
มีคุณค่า
ที่จะทำ
หน่อย

ครับเข้าใจแล้วครับเดี๋ยวพอถึงจะช่วยตามหาตัวมิกี้แดง

ครับ..ครับ ขึ้นแค่นี้ นะครับ

ห้องของเธอ มีเด็กที่ชื่อ มิโคชิบะไซม์ย เค้าบอกว่า เด็กคนนั้นไม่ได้กลับบ้านตั้งแต่เมื่อวานนะ

หา? แบบนี้ ก็ เรื่องใหญ่ ล่ะ

หึ

เกิดอะไรขึ้นครับ?

แก๊ก

ซี ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรหรอก เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นบ่อยๆสำหรับชมรมเบสบอล

แต่.. แต่ว่า ..

อ๊ะ ถ้ามิโคชิบะคุง ละก็ เมื่อเข้าเห็นอยู่ที่คาวาระ นะคะ

คา.. คาวาระ

คิดว่าเค้า ต้องโดดเรียนแน่ แต่ก็ไม่ได้อะไรกับเค้า นะ

ถ้ามิโคชิบะ กิต้อง เรื่องนั้นแหละ เห็นว่าเค้าเป็นคนที่รับผิดชอบ กุญแจนะ

อ้อ.. ขึ้น ไซ้เลย ล่ะ

คนรับ ผิดชอบ กุญแจ?

นี่นาย ไม่รู้เรื่องอะไรเลยจริงๆหรือนะ

เค้านะ ถูกบังคับให้เป็นคนดูแลกุญแจห้อง และดูเหมือนว่า จะต้องเป็นคนมาเข้าสุด แต่กลับที่หลังสุด

หึ ก็ถูกคนอื่น คอย ก่ลั่นแกลั่น นะนะ

มิโคชิบะ

กุญแจ นั้นอะไรนะ

ใครก็ได้
ขอยืม
จักรยาน
หน่อยนะ !

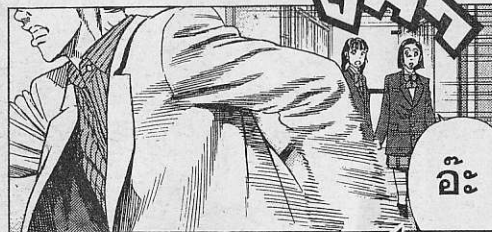
เอ๊ะ ?

นี่..นี่ ?

นี่มัน
ก็ไม่งแล้ว
ยั้งจะ
ไปไหน
อีก

.....

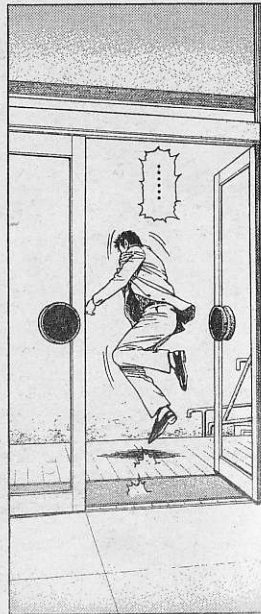

อ๊ะ

อาจารย์
จะไปไหน
คะ ?

ขั้วไม่ง
เรียน
ใกล้จะเริ่ม
แล้วนะคะ

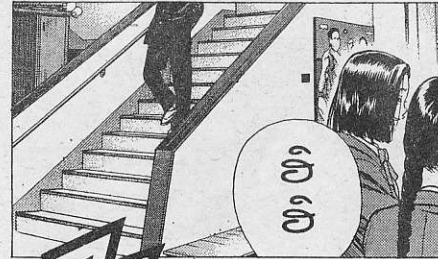

.....

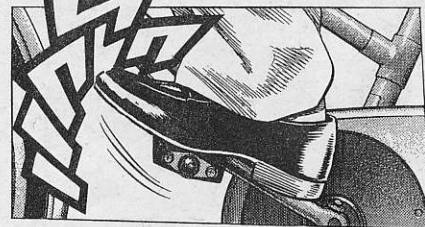

มีอะไรกันนะ
ถึงต้อง
รีบร้อน
ถึงขนาดนั้น

แต่
แปลกนะ
ฉันรู้สึก
ว่าคาวาไต้คุณนะ
น่ารักมาก
จริง ๆ

ว๊ว
ว๊ว

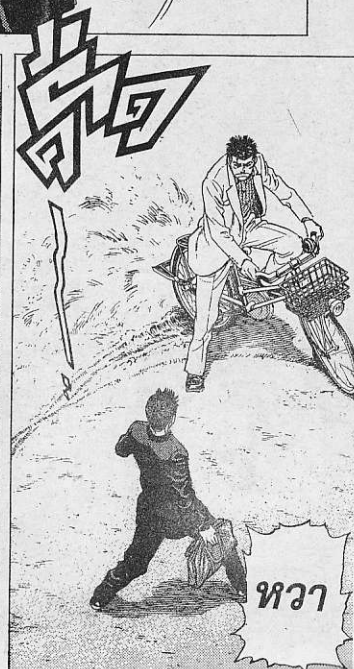
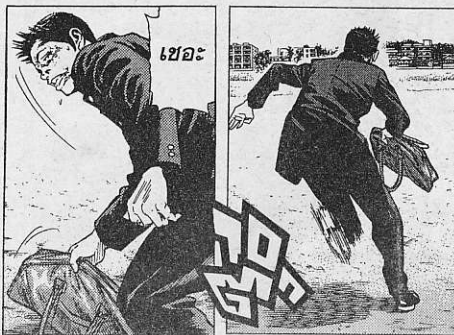
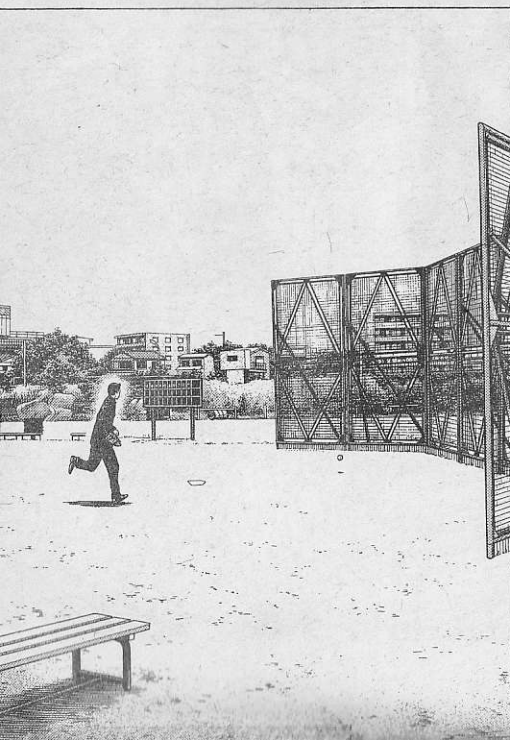
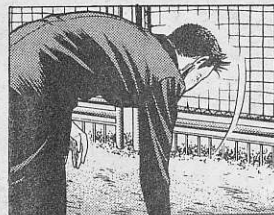
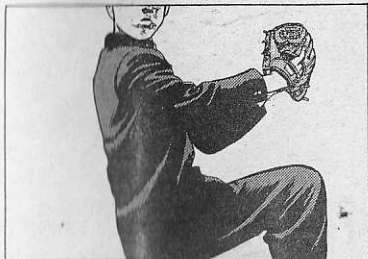
บ้า
ที่สุด

~~~~~

มิโค
ชิปะ

~~~~~
!!

แอ๊ก

เจอ..
เจอตัว
จนได้

แอ๊ก

ฮึม
:

เฮ้
ลิมซอง
ไว้นะ
!

ของ
สำคัญ
ไม่ใช่รี

จูน
ชะมัด
!!

มาทำไมนะ
บอกแล้ว
ไม่ใช่รีใจ
ว่าอย่ามายุ่ง
!

เฮ้ เต๋ยวลิ
แล้ว
แผลนั้น
มันอะไร
นะ

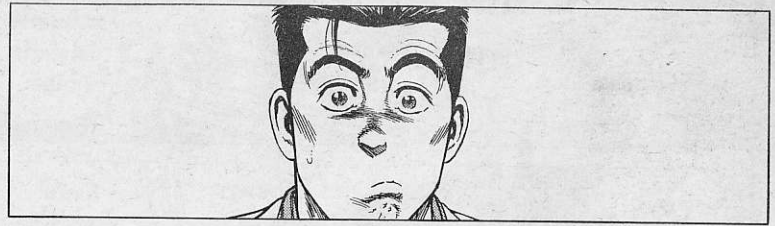
ไม่มี
อะไร
หลุด

มิโค
ชิปะ

ถ้าจะให้พูด
ชัดๆเลยนะ
ถ้าอาจารย์ไม่มา
ก็ไม่เกิดเรื่อง
แบบนี้ขึ้น
หลุด

ทำไมผมจะต้อง
มาคอยเจอ
เรื่องชวยๆ
ด้วยนะ
ปล่อยให้ผมไป
ตามทาง
จะได้มั้ย

ใกล้จะ
เริ่มเรียน
แล้วนะ

จะ
ซ้อนท้าย
ไปมั้ย
?

จะไป
มันทำไม
โรงเรียน
นะ

กลัว
พวกนั้น
รี

เปล่า..
ทำกับผม
ขนาดนี้แล้ว
พวกนั้นคงเลิก
สนเรื่องของผม
แล้วละ

ขั้นก็
ไม่เห็นต้อง
คิดอะไรมากนัก
ขึ้นซ้อนท้าย
มาเหอะ

ตอนนี้
ไม่ไป
จะต้อง
เสียเวลา
ไปฟรีนะ
!

จะตั้งหนี้
แล้วชมรม
เบสบอล
จะทำยังไง
!

ผมไม่สนใจ
เรื่อง
ชมรม
เบสบอล
แล้ว

ชมรม
แบบนี้
จะเป็นอะไร
ยังไงก็ช่าง
มันเถอะ

โกหก
ขึ้นทำไมเธอ
ถึงฝากกุญแจไว้
กับฉันล่ะ

ทำไม
ไม่เอากุญแจ
ของห้องชมรม
ไว้กับพวกนั้น
แต่กลับเอามา
ให้ฉัน

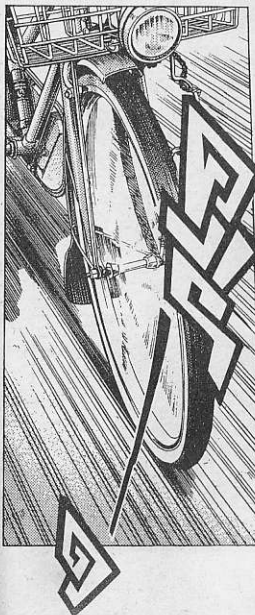
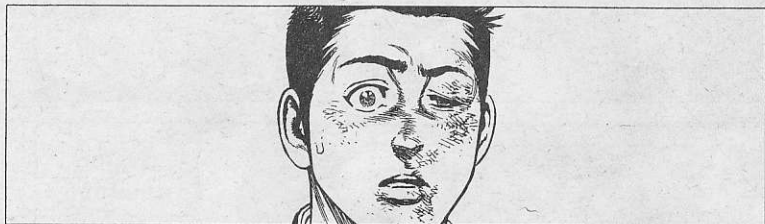
เป็นเพราะ
เธออยาก
ให้ฉันทำอะไร
ซึ่กอย่างให้
ไม่ใช่รี

สิ่งนั้น
แสดงว่าเธอ
ให้ความสำคัญ
ต่อชมรม
เบสบอล
ไม่ใช่รี

มานั่ง
แคชบอล
ในที่แบบนี้
คนเดียว
มันไม่ได้อะไร
ขึ้นมาหรอก

ไม่ต้องห่วงนะ
ฉันจะเปลี่ยน
ชมรมเบสบอล
เอง!

อาจารย์
ซึ้ง
ไปมั้ง
!?

อย่า
พูดมากนะ
เวลาแบบนี้
แล้ว
!!

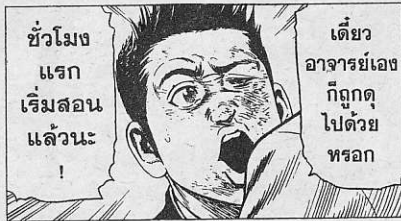
จับ
ให้แน่น
ล่ะจะเหิน
ล่ะนะ

ลาง
ก่อน
ตีมีข
...

ไม่
เป็นไร
!

ชั่วโมง
แรก
เริ่มสอน
แล้วนะ
!

เดี๋ยว
อาจารย์เอง
ก็ถูกดู
ไปด้วย
หรือ

พูด
มาก
จริง
!

ฉันจะต้อง
พาเธอ..
ฮีบ..ไป
กับฉัน
ด้วย!

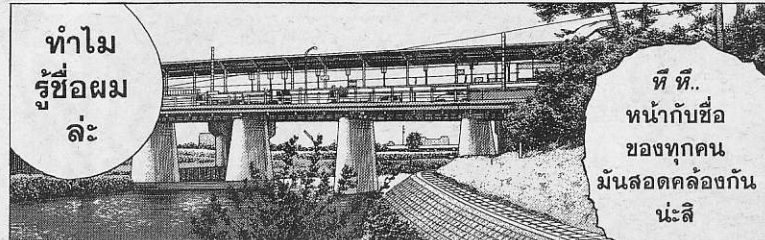

ฉันตั้งใจ
มากเลยล่ะ
ที่รู้ว่ามีคน
ชอบ
เบสบอล
อยู่บ้าง
ซักคน...

ยังมีคน
แบบนี้ได้อยู่
ฉันยิ่ง
ปลอยไปเฉยๆ
ไม่ได้
เข้าไปใหญ่
!

ฮีบ
!

ทำไม
รู้ชื่อผม
ล่ะ

ที ที..
หน้ากับชื่อ
ของทุกคน
มันสอดคล้องกัน
นะสิ

เพราะ
อยากให้ทุกคน
เข้าใจฉัน
ฉันจึงพยายาม
จำจนได้

เพื่อที่จะ
สามารถพูด
กับทุกคนได้
ด้วยความ
รู้สึกดีเขว
กัน..

อาจจะดู
ไม่ค่อยเข้าเรื่อง
แต่ถ้าฉันจำแค่ชื่อ
ของทุกคนไม่ได้
ก็ถือเป็นการ
เสียมารยาทสิ

ฉันรู้สึก
เหมือนว่า
จุดนั้นคือ
ก้าวแรก
ในการที่จะ
เข้าใจกัน

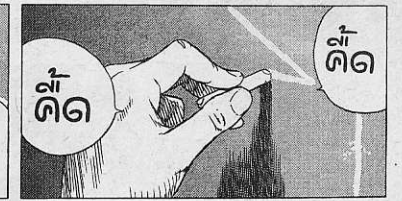
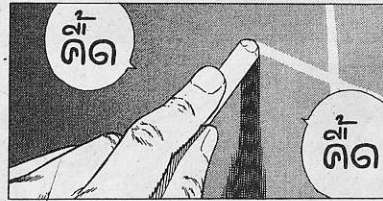
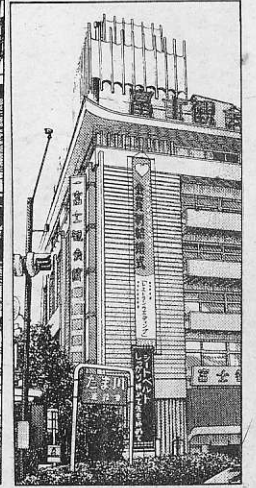
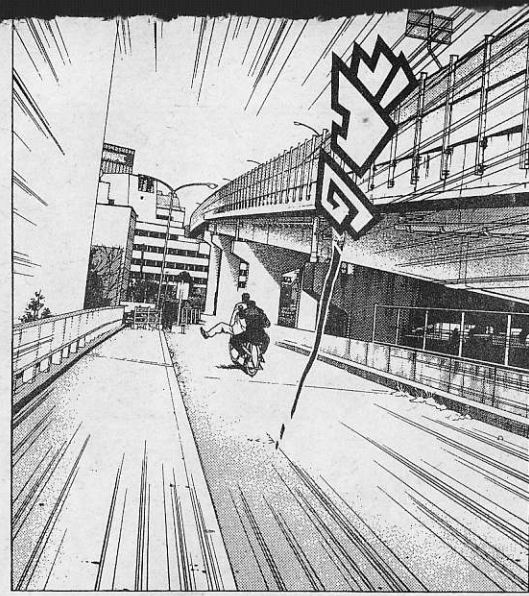
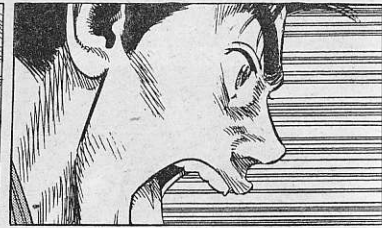
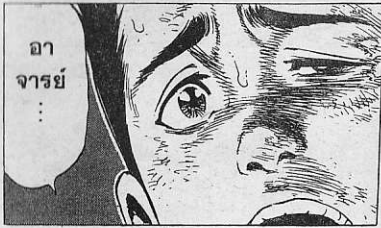
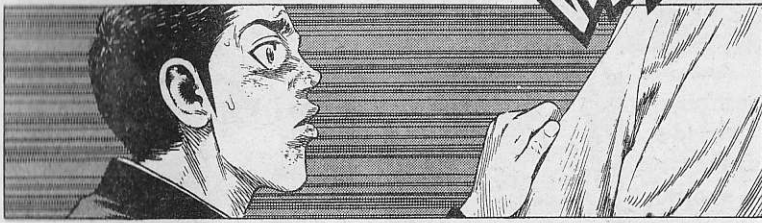

เสีย
มารยาท
ที่ว่า
...

กับ
ใคร
?

ก็ต้อง
กับพวกเธอ
นะสิ
ตามได้
!

เฮ้อ
เดินเมื่อยขาจริง ๆ
นี่ถ้าไม่มีการ
ทดลอง ก็เรียนที่
ห้องเรียนดีกว่า

อี อี
ฉันทัก
กระต่ายทดลอง
ของห้องแลป
มาด้วย

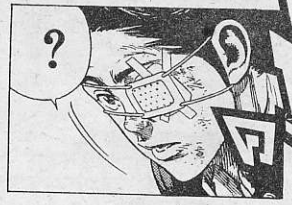

แต่
ชั่วโมงเรียนแรก
ไม่มีพวกขมรม
เบสบอลอยู่
บรรยากาศ
การเรียนเลย
ไม่เป็นไปอย่าง
จบบรรยากาศ

ซู

VOL.7 ความจริงของอาจารย์ปัดเดื่อน

เป็นครู
ภาษาอะไร
มาสอนเข้าไป
ตั้ง
ครึ่งชั่วโมง
หา!!

แต่ผมก็เร่ง
สอนให้เต็มที่
ใช้ช่วงเวลาที่
ที่เหลืออีก
20 นาที

ปัญหา
ไม่ได้อยู่
ตรงนั้น
!!

มาสายเพราะ
ไปหา
เด็กโกเรียน
หมยมเบสบอล
คนนั้น
กลับมาสินะ

อะ อะ จากนี้ไป
ผมจะพยายามใช้
ความสามารถของผม
ทั้งหมดผลักดันให้พวก
ชมรมเบสบอลมาตั้งใจ
เรียนหนังสือให้ได้

ไม่ต้อง
พูด
แล้ว

ใช่แล้วครับ
ตัวโม่งแรก
เด็กห้องบีมีเรียนที่
ห้องฟิสสิก ผมเลย
รีบให้เค้า
ไปเข้าเรียน
เลย

เอ๋
?

ฉันว่า
ฉันขอให้เธอ
ใช้วิธีจัดการ
ตามแบบ
ที่เธอเคยทำ
มาก่อน
ไม่ใช่รี

ควาว่าได้
คุณ

ฉันไม่ได้
คาดหวัง
ให้ใครมา
กลับตัวใหม่
อะไร
ทั้งนั้น

เอ่อ
ความหมาย
ที่ผอ.
พูดถึง

ที

ช่าง
เหอะ

รีบไป
ได้แล้ว
!

เอ๋
?

เอ่อ..
ฉันผม
ขอตัวก่อน
นะครับ

เอ่อ..ผมเองก็
ไม่เข้าใจความหมาย
ที่ผอ.พูดเมื่อ
ว่าไม่ได้คาดหวัง
เรื่องการ
กลับตัวใหม่

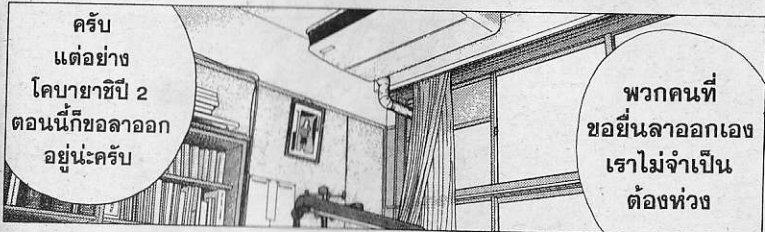
คิดว่าพวกนั้น
จะสามารถ
กลับตัวใหม่
ได้หรื

ไม่ครับ
มันเป็นเรื่องยาก
อยู่แล้วนี่ครับ
หรือว่าผอ.จะให้
ไล่พวกนั้นออก

อิคะเบะคุด
ก็ใช่ว่าเธอจะไม่รู้
ขนบธรรมเนียม
ประเพณีของ
โรงเรียนเรานะ

ที่ว่า
จะไม่ลงโทษ
โดยการ
ให้ออกอย่าง
เด็ดขาด

ครับ
แต่อย่าง
โคบายาชิปี 2
ตอนนี้ก็ขอลาออก
อยู่นะครับ

พวกคนที่
ขอยื่นลาออกเอง
เราไม่จำเป็นต้อง
ต้องห่วง

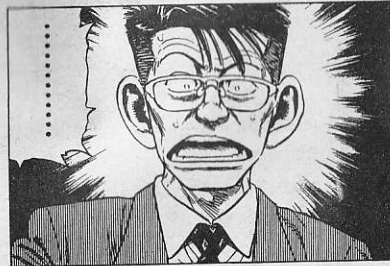
สิ่งสำคัญคือ
ถ้าเราเป็นฝ่าย
ไปก่อน เราจะได้
โดนสังคมประณาม
ว่าไปตัดโอกาส
การศึกษา
ของเด็ก

ฉะนั้น
วิธีการ
กับพวก
เด็กมีปัญหา
จึงมีเพียงแค่
2 วิธีเท่านั้น

คือ ทำให้เด็ก
เป็นฝ่าย
ขอลาออกเอง
เหมือนกรณี
โคบายาชิ

หรือไม่ก็
ทำให้
ไม่สามารถ
มาโรงเรียนได้
อีกต่อไป

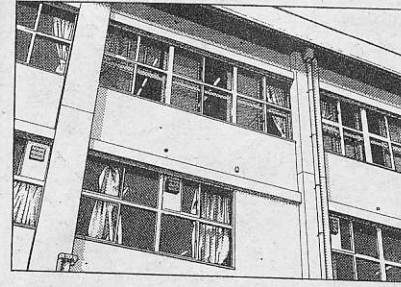
เธอเอง
ก็รู้ดี
ใช่ไหม
ละ...

ว่าคาวาโต้คง
เคยทำอะไรไว้
ที่โรงเรียน
คงตะงะว่า
ซึ่งเค้าเคยอยู่
มาก่อน

อย่าง
เจ้าพวกนั้น
ไม่มีทางยื่น
จดหมาย
ลาออกเอง
อยู่แล้ว

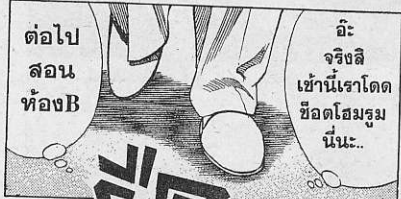
เมื่อ
เป็นเช่นนั้น
คำตอบจึง
เหลืออยู่เพียง
แค่วิธีเดียว
จริงๆ

จะ
พูดอะไร
ดีนะ
อิม..

เอ้อ..
โทษ
ขอโทษ
ตี้มย

เอาละ
แบบนี้
ละกัน

ต่อไป
สอน
ห้องB

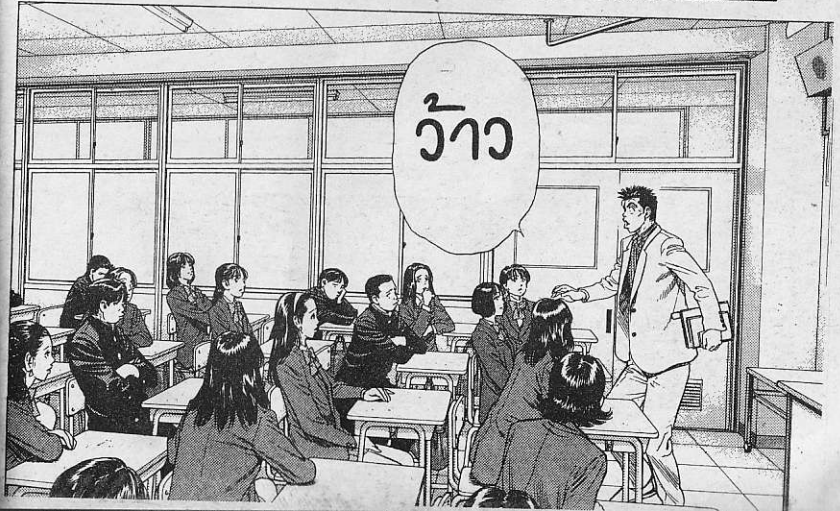
อะ
จริงดี
เขานี่เราโดด
ซัดโสมรุม
นั่น..

เอ้อ
~~~~~

โทษ
ขอ
:

ว้าว

เอ?
เป็นอะไรกัน
หน้าฉันมีอะไร
ติดอยู่หรื

หือ
?

อ๊ะ..
รี..รีว่า
กางเกง
ขาดอีก..

ฉวบ

!

พวกเขา
มากันครบ
เลยรีเนี่ย

อะ...ใจดีละ
คนที่เคย
มาเรียน
ครั้งแรกก็มี
ด้วยอะ

แต
นี่ไม่ถึงว่า
จะมากัน
ครบ
แบบ..

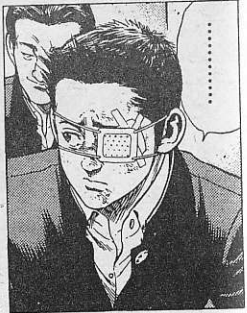
เอ..
เดี๋ยวสิ
รู้สึกอานิชะ
จะไม่อยู่นะ

อาจารย์
ป่าเถื่อน
ลาออกไปซะ
ดาวาโตโดงทำร้ายเด็ก
ที่สอน
จนเจ็บปางตายที่โรงเรือน

อาจารย์
ปาเถื่อน

อาจารย์คะ
เป็น
เรื่องจริง
รึคะ
?

.....

แฮ่ด

แฮ่ด

ฉันเอง
ก็กำลัง
สับสนใจอยู่ว่า
ควรจะบอก
กับพวกเธอ
ดีมั๊ย

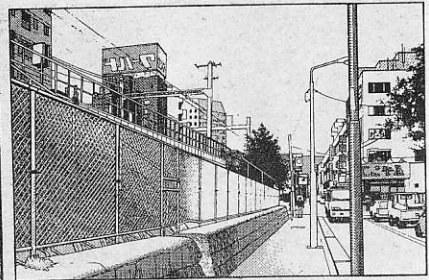
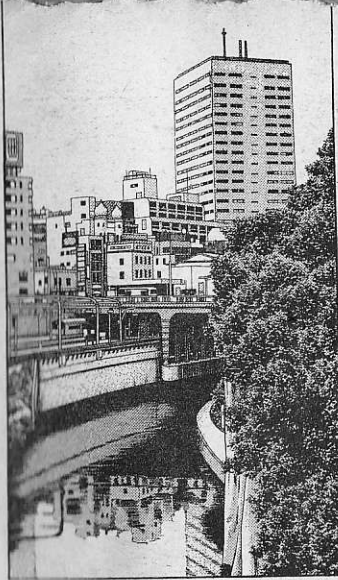
แต่การ
จะบิดเขี้ยวไว้
ก็ถือเป็น
การกระทำ
ที่ชั่วฉลาด

ในเมื่อทุกคน
อยากจะรู้
จริง ๆ ละก็
ฉันจะบอก
ก็ได้

มันเป็น
เรื่องจริง
นะ

คาวาโต้ ?

อ้อ
ฉันเคยพูดถึง
คาวาโต้ โคอิจิ
ใช่ไหม

หมอนั้น
เคยเป็นคน
แบบไหน
?

เดอ
แกเคยบอกว่า
เค้าเคยชด
เด็กนักเรียนจน
ปางตาย
ไปมั๊ยละ

อะไรกัน
แกดูท่าที
หมอลงทุนมาจาก
นิโคทามะถึงที่นี่
เพื่อตามเรื่อง
แบบนี้เนาะ

ถ้าฉัน
แกถามหมอนั้น
ดูเอาเอง
จะรู้เรื่อง
เร็วกว่านะ

เอ
?

เพราะ
หมอนั้นคือ
เจ้าตัวที่เคย
โดนเล่นงาน
โง่งละ

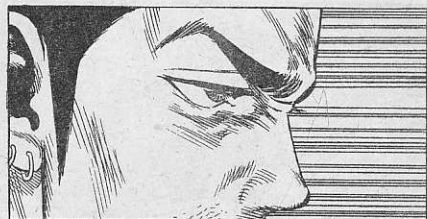
.....
!

แกจะถาม
เรื่อง
แบบนี้
ไปทำไม

แะ

ก็ไม่มีอะไรหรอก
แค่อยากเห็นสภาพแท้
ของไอคนที่มือถือสาป
ปากถือศีลนั้นหน่อย
ก็แล้วกัน

KAL

โอ๊ะ

ใครที่กล้า
พูดจาไม่ดี
กับ
คาวาโต้

ฉัน
จะฆ่ามัน
ซะ
!

ไม่เอานะ
ซาริโมโต้

หมอนี่โดนควาโต้
เล่นงานอย่างหนัก
จนต้องนอนหยอด
น้ำข้าวต้มที่โรงพยาบาล
กว่าเดือนและก็เคย
ลาออกจากโรงเรียน
ไปครั้งหนึ่งด้วย

แต่ก็ไม่มีใคร
เคียดแค้น
ควาโต้เลย
แม้แต่คนเดียว
กลับรู้สึก
ชอบคุณแค่
อีกตะหาก

เซอะ
ขอบคุณ
ขอบคุณ
เอาไว้
นำตัวเรา
นะ

เดิมที
พวก
อาจารย์
ก็..

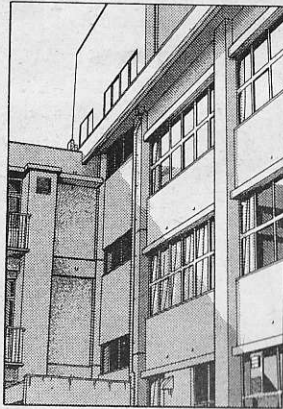
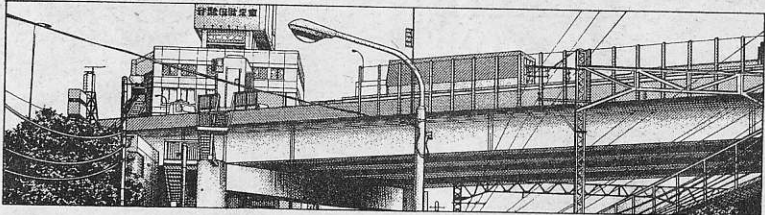

อย่าเอา
ควาโต้
ไปรวมกลุ่ม
กับอาจารย์ซี่เข้า
จำพวกนั้นนะ

ไม่จั้น
ฉันเองก็
ไม่ยอม
เหมือนกัน

!

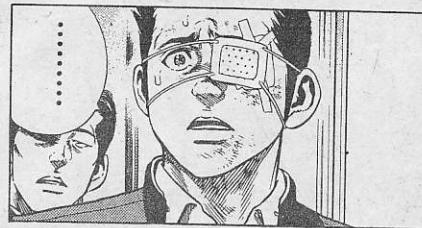
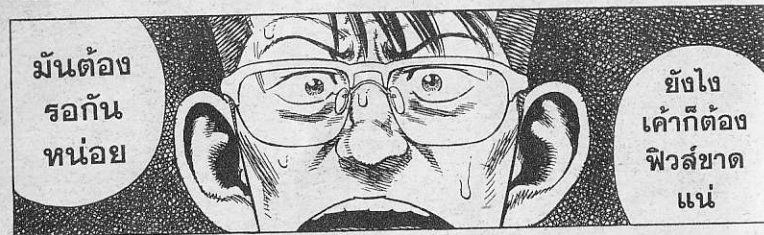

เค้าขอลาออก
โดยขอมรับผิดชอบ
เรื่องทั้งหมด
คนเดียว
ก่อนที่คณะ
กรรมการโรงเรียน
จะสอบสวน
เรื่องทั้งหมด

เข้าใจใช่ไหม
สำหรับทางโรงเรียน
เรื่องนั้นก็จบเลื่อน
หายไปในลักษณะ
เป็นเรื่องระหว่าง
อาจารย์ป่าเถื่อนกับ
เด็กนักเรียน
มีปัญหา

ทุกอย่างจะจบลงว่า
เป็นเรื่องการ
ใช้กำลังป่าเถื่อน
โดยส่วนตัวของ
อาจารย์คนหนึ่งที่เกิด
ขาดสติขึ้นมา

VOL.8
ศึกการผจญภัยครั้งใหม่
ศึกการผจญภัยครั้งใหม่

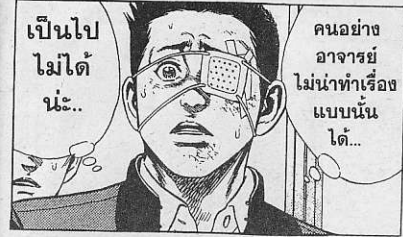
ลาออกไปซะดีกว่านะ
อาจารย์ป่าเถื่อน

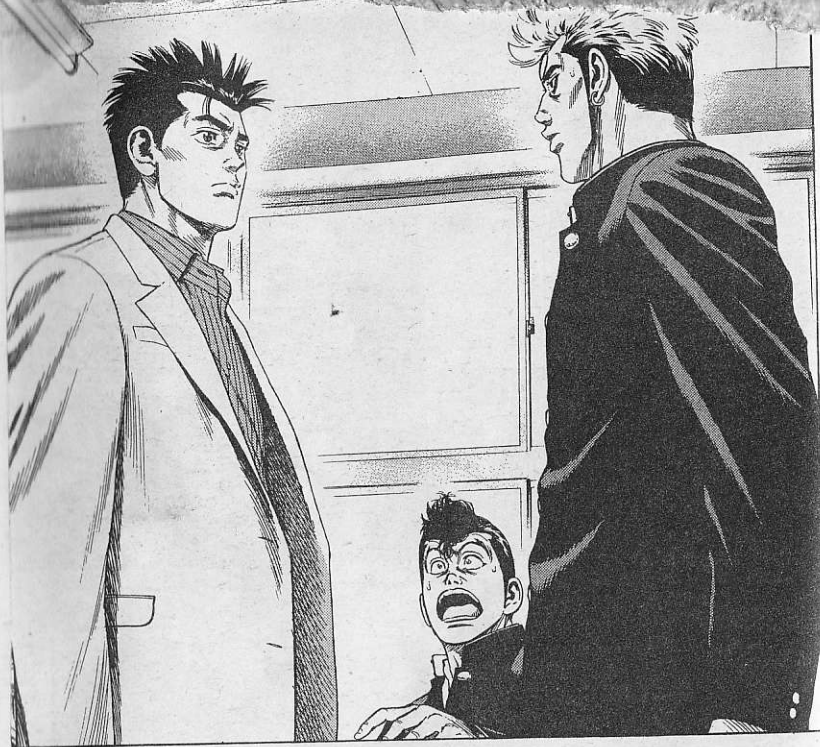

ถ้าฉันก็แสดงว่าที่อานิชะพูด...

โดนต้มซะลุกเลยวะ

ความฝัน
ของเธอ
คืออะไร
?

ความ
ฝัน
ฉันรี
?

ทำไม
รู้จัก
ชื่อเราได
นะ..

ฉันนะ
ชอบดวงดา
ที่ส่องประกาย
แวววับของคน
ที่พยายามทำ
ทุกอย่าง อย่าง
เต็มที่เพื่อก้าวไป
ให้ถึงฝันนั้น

ฉันอยาก
จะปลูกฝัง
เด็ก
นักเรียน
แบบนั้น
นะ

ฉะนั้น
ฉันจึง
ลาออก
ไม่ได้

.....

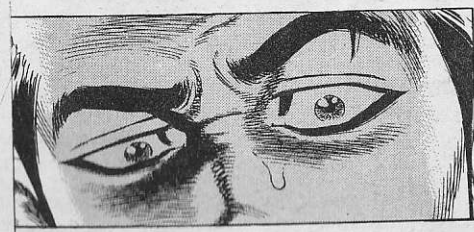

แซ่ด

ชิน
โจว

!?

ใช่ฉันเคย
ชกนักเรียน
ตอนสอนที่
โรงเรียนก่อน
จริง

ในฐานะ
ความเป็นคน
ถือว่าฉัน
ยังไม่ดีพร้อม
แน่นอน

และ
ฉันเองก็ได้
สำนึกตัว
แล้ว

แต่ตอนนี้
พูดได้ว่า
อยู่ในระหว่าง
ปรับปรุงตัวเองอยู่
เท่านั้น

พวกเธอเอง
ยังไม่รู้จักอะไร
เกี่ยวกับ
ตัวฉัน

และฉันเอง
ก็ยังไม่รู้จัก
อะไรเกี่ยวกับ
ตัวพวกเธอ

แต่ฉันจะ
พยายามเข้าใจ
พวกเธอทุกคน
ให้ได้

ความผิดพลาด
ได้เกิดขึ้นมาแล้ว
แต่ตอนนี้ฉัน
ก็ได้โอกาสกลับมา
ขึ้นตรงนี้อีกครั้ง

ฉันจะขอ
ใช้โอกาส
อันยิ่งใหญ่
ให้ดีที่สุด
เพื่อความฝัน
ของตัวเอง

และ
ผู้ที่พิจารณา
ตัวฉัน
นับจากนี้ไป
ก็คือพวกเธอ

ถ้าฉันเป็นคน
ที่น่าเบื่อนำราคาจริง
ไว้ตอนนั้น
ขอให้บอกฉัน
มาตรงๆได้เลย
ไม่ต้องเกรงใจ

แล้วตอนนั้น
ฉันจะลาออก
จากการเป็นครู
อย่างไม่รีรอ

ฉัน
ขอ
สัญญา

ถ้าฉัน
เป็นคนแย้
ขนาดนั้นจริง
ฉันก็ต้องรับ
ความจริง

นึกว่า
จะยอม
ให้หลอก
เพราะเรื่อง
แค่นี้รี

ว่า
ไปโน้น
เขี้ยว
:

ครู
สอนภาษา
มักตีฝึกปาก
เก่งเป็น
ธรรมชาติ
อยู่แล้ว

หลอกก็ไม่
ไว้ต่อไป
จะเข้าใจ
เอง

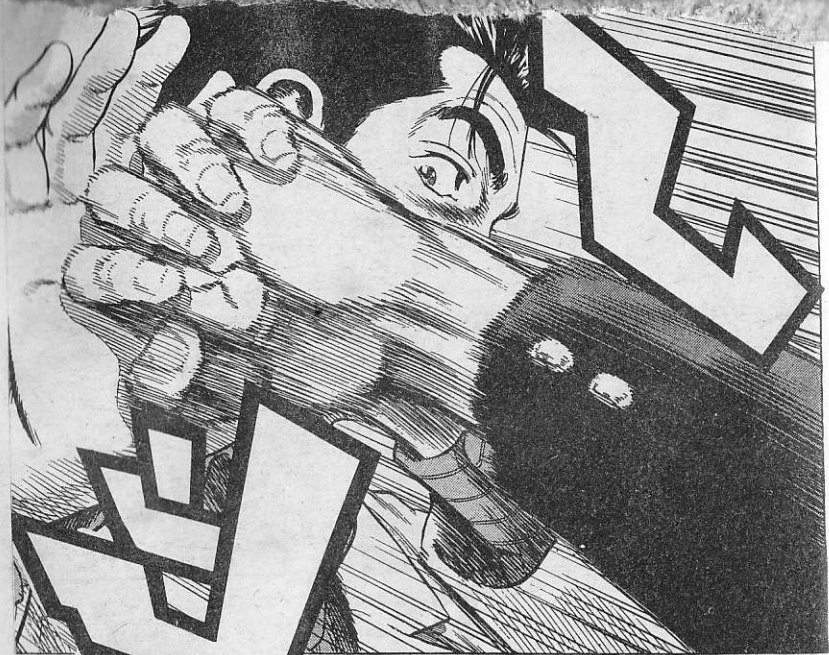

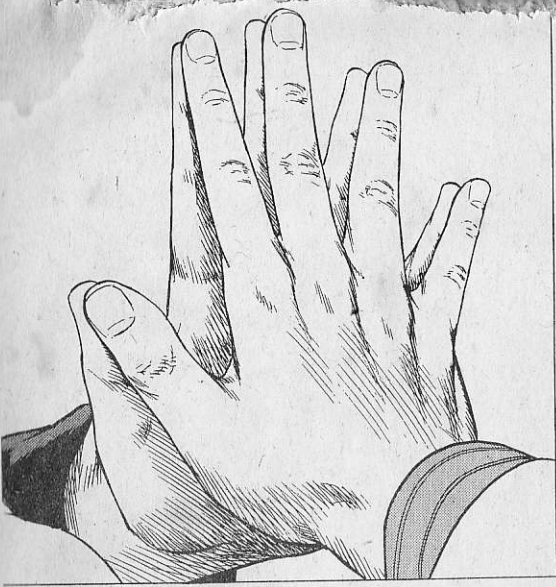
เรามาร่วม
สร้างความฝัน
กัน
เถอะนะ

เจ๋งนัก
ใช้มัย
!

ง่าย

หนวกหู
เพราะพูดพล่าม
นานๆ
มากนั้ก

เลย
เกิดรู้สึก
อยากจะทำ
ขี้มนะสิ

มิโคชิบะ
บุญแจ
มา!

ถ้าบุญแจห้อง
ละก็
นับแต่วันนี้
ฉันจะเป็นคน
เก็บให้เอง

ตอนที่มึ่ธระ
จะใช้ห้อง
ก็มาบอกฉัน
ได้เลยนะ

เอ้อ..
คือ..

เว้ย
!

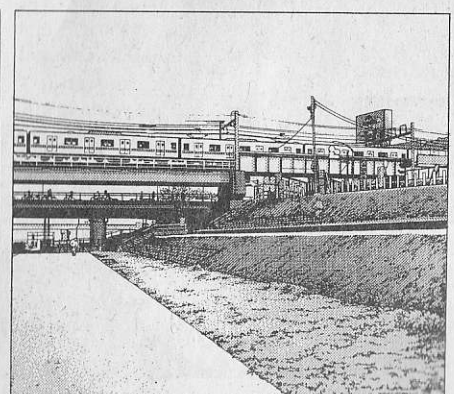
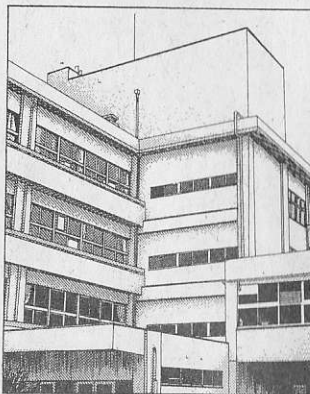
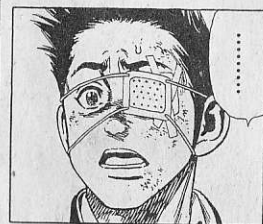
เอ

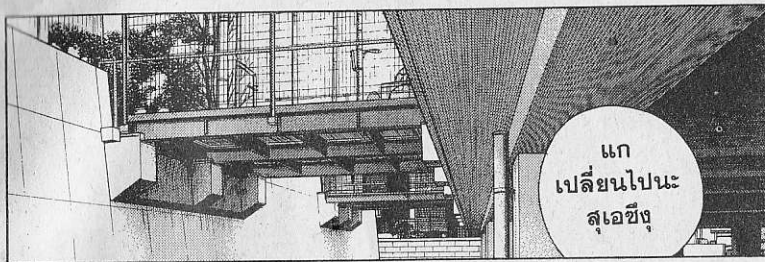

เดี๋ยวสิ
พวกเธอก็ด้วยสิ
จะไปไหนกัน
นะ
?

ถ้า
คิดว่า
หยุดได้
ก็ลองดู

แก
เปลี่ยนไปนะ
สุเอซิงู

แกเคย
บอกเองไม่ใช่รีว่า
อาจารย์ทุกคน
คือศัตรูของเรา
นะ

จนเดี๋ยวนี้เอง
ฉันก็ยังเห็น
เป็นศัตรู
ไม่เปลี่ยน
แปลงหรอก
นะ

เพียงแต่
ในจำนวนนั้น
ยังมีคนที่
จะ
คบด้วยได้
อยู่บ้างนะ

เฮอะ
แกไปโดน
ควาโตป่าหู
อะไรมาละ
?

เฮีย
ห้ามพูดจา
แบบนั้น
นะเว้ย

มัน
เป็นเรื่อง
ของการให้
ความสำคัญ
กับการ
มีความฝัน
นะ

ที่
ตั้งแต่เกิดมา
ฉันยังไม่เคยเจอคน
ที่สามารถพูด
เรื่องน่าอายมาก ๆ
ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม
และสนิทสนมเป็น
กันเองได้ขนาดนั้น
มาก่อน

หึ
หึ

เป็น
อะไร

จะบอก
ให้รู้ไว้นะ
นั่นนะมันเป็น
ลูกเล่นของ
หมอนั่น

กำลัง
ทำเป็นซื่อ
ทำหน้า
จริงจังจริงจัง
เพื่อล้างสมอง
พวกเรา
นะลิ

ไม่ใช่/
แกนี่ยังไม่เข้าใจ
อะไรน่า

คือโง่ละ
ควาโตนี่
เป็นคน..

ปัง

พ

หว่า

หนอย

ทั้ง 2 คนนะ
หยุด
ได้แล้ว
!

ทำบ้า
อะไรกัน
วะ
!

ฮารี
ไม่ได้
!

อานิชะ
!!

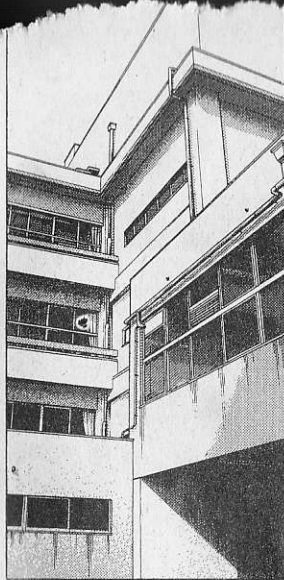

อ้อ...

เฮ้
ทำอะไร
กันนะ

พวกเขา
เป็นใคร
กัน

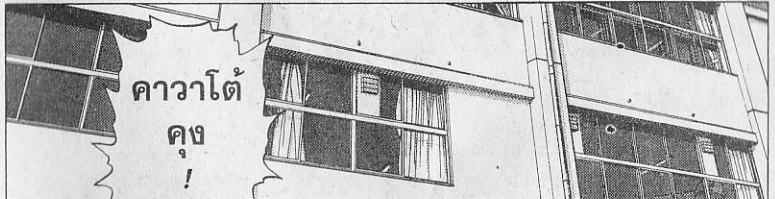

ครับ

อานิชะเป็น
เด็กนักเรียน
โรงเรียน
ของเราเองครับ

ว่าไง
นะ
!?

คาวาโต้
คุง
!

โธ่

อ่านต่อฉบับหน้า

โอ้
เด็กบ้า
เอ๊ย!

WELCOME TO THE PARADISE (จบ)